Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2141 | 4 pagini — 20 bani | Marți 20 martie 1956

Mîine începe SĂPTĂMÎNA MONDIALĂ a TINERETULUI

Un eveniment de seamă în viața tinerilor literați

Intîlnire pe țară a tinerilor scriitori, care altădată, în Romînia burghezo-moșierească ar fi fost un non-sens, a devenit acum, în anii puterii populare, un lucru firesc și necesar.

Eveniment cultural de seamă nu numai pentru tînăra generație, consfătuirea tinerilor scriitori care începe azi va analiza multilateral activitatea tinerei gărzi a scriitorilor patriei noastre — detașament de nădejde al frontului nostru literar. Nu dorim să anticipăm asupra acestei analize. Evident însă că evoluția de pînă acum a tinerilor scriitori oferă prilejul unui bilanț rodnic, bogat în realizări îmbucurătoare.

Ne desparte mai puțin de un deceniu de ceea ce am numi preistoria literară a majorității participanților la actuala consfătuire. In 1950, la prima conferință a tinerilor scriitori, mulți nici nu-și încercaseră puterile pe tărîmul scrisului. Afirmarea lor s-a petrecut în ritmul impetuos, caracteristic epocii noastre de rapide și profunde prefaceri sociale. Dintre cei care în 1947—1948 se adresau redacțiilor cu primele lor manuscrise, azi cîțiva sînt distinși cu Premiul de Stat, mai mulți au publicat cîte unul sau chiar două volume, iar alții, care s-au făcut cunoscuți în paginile presei cotidiene și revistelor literare, își pregătesc pentru apariție primele cărți. Cu neputință să se vorbească despre actualul stadiu de dezvoltare a literaturii din R.P.R. pe drumul realismului socialist, fără a se pomeni despre acele tinere forțe scriitoricești — inclusiv din rîndul minorităților naționale — care cu talent, îndrăzneală și simț al vieții, situîndu-se pe poziții partinice militante, abordează în lucrările lor probleme dificile și importante ale contemporaneității. Exemplele sînt la îndemîna oricărui iubitor al literaturii și materialul viu — proză, poezie, dramaturgie, critică, aportul substanțial al tinerilor în literatura pentru copii — spune întotdeauna mai mult decît înșiruirile de nume care s-ar putea face aici.

Prin creațiile lor, aliniindu-se modest în șirul operelor făurite de maeștrii literaturii noastre, tinerii scriitori confirmă și în fapt, ideea exprimată în raportul prezentat la cel de-al doilea Congres al P.M.R.: „Deosebit de îmbucurător este faptul că în literatura și arta noastră își dau mîna scriitori și oameni de artă din diferite generații. Tot ce are mai talentat literatura și arta romînească participă azi la opera de dezvoltare a culturii puse în slujba poporului".

Tinerilor scriitori care s-au afirmat deja în viața literară, li se alătură la consfătuire o serie de noi talente încă puțin cunoscute, venind din mijlocul vieții. Sînt oameni de profesii diverse, muncitori sau elevi, studenți sau constructori, învățători sau ingineri, a căror ucenicie în cercuri literare, pe lîngă redacțiile ziarelor din țară, a prins să rodească recent.

Cu cele expuse pînă acum, bilanțul pozitiv e desigur departe de a fi epuizat. Fapt este însă că toate realizările dobîndite îndeamnă nu la mulțumire de sine și schimb festiv de felicitări, ci la meditație activă și muncă perseverentă pentru a duce mai departe ceea ce s-a înfăptuit bun, pentru a da la o parte neajunsurile care frînează mersul înainte al tinerilor scriitori. In această ordine de idei, consfătuirea pe țară a tinerilor scriitori trebuie privită ca un eficace schimb de experiență pe tărîm literar, necesar să se desfășoare într-o atmosferă de lucru, într-un climat stimulînd exprimarea deschisă a părerilor și lupta de opinii principială. Discuțiile asupra raportului și — cu deosebire — seminariile de creație, la care unii dintre scriitorii noștri de frunte se vor întîlni cu tinerii lor discipoli, sînt menite a cristaliza căile pe care le au de urmat în viitor tinerii scriitori, fiecare potrivit temperamentului și înclinațiilor sale.

O problemă-cheie, a cărei discutare va sta în chip firesc în atenția participanților la consfătuire este cea a necesității unei necontenite îmbogățiri a experienței de viață a tînărului scriitor. Aproape toți debutanții talentați în ale scrisului aduc cu ei un bagaj de impresii și observații adunate din viață, din lecturi, din tot ce au trăit și — cu sensibilitate vie — au înregistrat. Dar cu aceste „provizii" inițiale, artistul nu poate întreține mult timp viu izvorul inspirației; dacă nu vrea să epuizeze lamentabil, scriitorul nu poate proceda nici o clipă în felul ursului cînd hibernează. Pierderea legăturii cu realitatea, cu munca și lupta poporului, profesionalizarea timpurie, duc inevitabil talentul la ofilire, iată de ce vom repeta aci — oricît de cunoscut ar suna aceasta — că este necesar ca scriitorul tînăr să fie permanent „în documentare", „pe teren", prezent în actualitate, participînd din plin, cu trup și suflet, ca egal între egali, la viața și munca constructorilor socialismului, cunoscîndu-le nemijlocit preocupările, năzuințele. Pătrunzînd bine înarmați ideologic și cu un ascuțit simț de orientare în țesătura complicată și contradictorie a vieții, strîngînd inepuizabile observații și reflectînd apoi în tot ce se transformă mereu în jurul lor, tinerii scriitori talentați și culți vor putea da acele lucrări valoroase artistic dorite de cititori, în care să se oglindească gîndurile și simțămintele celor ce făuresc bunurile materiale și spirituale — eroii anonimi, dar pilduitori ai zilelor noastre.

Nu mai puțin importantă și actuală este chemarea ca scriitorii generației tinere să se dedice cu pasiune și perseverență, fără întreruperi, studiului. Însușirea unei concepții înaintate despre societate, aprofundarea continuă a marxism-leninismului și a esteticii, formarea tinerilor scriitori ca militanți comuniști pe frontul ideologic — sînt probleme de care consfătuirea va trebui să se ocupe temeinic. In același timp, este mereu vie pentru tineri cerința de a-și însuși tezaurul de idei și măiestrie cuprins în capodoperele literaturii clasice romîne și universale, ca și în cărțile de căpetenie ale literaturii sovietice. Actuala pregătire ideologică și de cultură generală a multor tineri scriitori este cu totul nesatisfăcătoare și nu există argumente care să poată justifica sau scuza dezinteresul pentru învățătură. A-ți neglija îndatoririle în această direcție înseamnă — în ultimă instanță — să-ți închizi singur orizontul creator, astfel încît să nu te poți orienta ferm în împrejurările concrete pe care viața ți le pune în față.

Numai unind organic cunoașterea vieții cu studiul sistematic, aprofundat, dînd dovadă de combativitate și spirit de partid în fiecare lucrare, tînăra generație de scriitori va învinge deopotrivă tendințele de poleire și simplificare a realității, de prezentare a vieții în culori trandafirii, conform unor scheme prestabilite, ca și tendința de pescuire bolnăvicioasă a tot ce este putred, morbid, ducînd la denaturarea realității și eroilor vieții noi, tendințe care se manifestă și în creația tinerilor și asupra cărora a atras atenția cel de-al II-lea Congres al P.M.R.

Pregătirile în vederea celei de-a doua consfătuiri pe țară a tinerilor scriitori au prilejuit o lăudabilă creștere a grijii Uniunii Scriitorilor pentru tinerele talente. Și presa centrală, locală, revistele literare etc., s-au preocupat într-o măsură sporită de condeiele tinere. Este limpede că atenția pentru viitoarele cadre de scriitori nu poate fi socotită o campanie care să se încheie odată cu consfătuirea. Dimpotrivă, lucrările și concluziile acestei consfătuiri trebuie să ducă la un salt calitativ în munca de creștere și îndrumare a tinerilor începători din domeniul literaturii. Răspunderea scriitorilor noștri de frunte este deosebit de mare în această privință și exemplul lui Gorki e de natură să-i îndemne să se apropie în măsură crescîndă de tinerii din cercurile literare și de cei care activează în diferite redacții.

Atitudinea plină de căldură și înțelegere față de tot ce este talent autentic trebuie să fie însoțită de fermitate și intransigență față de acei care — îmbrăcînd de contrabandă haina literatului — încearcă să pătrundă în lumea literaturii, deoarece își închipuie că aci și-ar putea realiza visul de a trăi o viață ușoară, la adăpost de muncă. Totodată tinerilor scriitori să le fie limpede că atît căutarea originalității cu orice preț, în dauna exprimării unui mesaj înaintat de idei, goana după consacrare ieftină, lucrul de mîntuială, comercializarea scrisului, cît și unele manifestări de „boemă", comportarea imorală, lipsa de scrupule și dezechilibrul vieții cotidiene sînt incompatibile cu calitatea de educator al cititorilor, la care rîvnesc.

La rîndul lor, organelor și organizațiilor U.T.M., presei și revistelor de tineret — în rîndul cărora ziarul nostru are sarcini deosebite — le revine datoria ca pe viitor să se ocupe permanent de activitatea tinerilor scriitori și a începătorilor din cercurile literare, dînd imbold creației lor pe temelia trainică a concepției despre lume a clasei muncitoare, adîncind educarea lor comunistă.

Intîmplarea face ca lucrările consfătuirii pe țară a tinerilor scriitori să se desfășoare în zilele de început ale primăverii calendaristice. Ni se pare de aceea oportună acum, la deschiderea consfătuirii, urarea ca, asemenea primăverii care, răspunzînd statornic nădejdilor oamenilor, înnoiește totul în natură, impetuoasă, invincibilă, și tînăra gardă a scriitorilor patriei noastre să îndreptățească marile speranțe pe care partidul, poporul le pun în ea.

„Scînteia tineretului"

Duminică în Capitală precum și la Bacău, Orașul Stalin, Ploești și Timișoara a început să se desfășoare campionatul categoriei A la fotbal. Primele jocuri oficiale ale anului au atras în tribunele stadioanelor zeci de mii de iubitori ai jocului cu balonul rotund.

Fotografia noastră reprezintă un aspect de la întîlnirea ce a avut loc pe stadionul Giulești între echipele „Locomotiva"-București și „Minerul"-Petroșani.

Citiți amănunte în pagina a III-a a ziarului la rubrica de

Sport

Succes celei de a doua Consfătuiri pe țară a tinerilor scriitori!

Mihai Beniuc
Prim-secretar al Uniunii Scriitorilor din R.P.R.

A II-a Consfătuire pe țară a tinerilor scriitori din Romînia constituie un eveniment de primă importanță pentru literatura noastră de după eliberare, cu atît mai mult cu cît el se petrece în faza de pregătire a primului Congres al scriitorilor din R.P.R. Evenimentul este specific acelor țări în care poporul condus de clasa muncitoare aliată cu țărănimea muncitoare, în frunte cu partidul oamenilor muncii se interesează direct de soarta literaturii și a scriitorilor considerînd că literatura și scriitorii sînt element de prim ordin în dezvoltarea conștiinței socialiste a omului. Actuala consfătuire promite să fie mai rodnică decît prima, care a dat bune rezultate în cei 6 ani trecuți de la ținerea ei. De data aceasta tinerii scriitori care participă la consfătuire se prezintă nu numai în număr mai mare, dar și cu lucrări mai importante, adeseori cu cărți tipărite.

Tinerii scriitori nu constituie un corp aparte în masa scriitorilor din țara noastră, ci reprezintă acea parte a scriitorilor care preia treptat sarcinile creației literare din țara noastră. Deci sarcinile scriitorilor tineri nu sînt altele decît ale literaturii noastre în general. Scriitorii tineri au datoria să adîncească aceste sarcini, în perspectiva luptei poporului nostru pentru socialism și pentru pace, să ridice tot mai sus valoarea artistică a operei lor, zugrăvind mai veridic și mai din plin viața revoluționară a oamenilor muncii, realizările lor, greutățile și biruințele lor.

Eu salut cu dragoste și cu inima plină de nădejde pe tinerii scriitori care vor lua parte la cea de a II-a Consfătuire pe țară și le urez succese în munca ce-i așteaptă, în dezbaterile pe care le doresc curajoase, combative și la cel mai înalt nivel ideologic.

Academicianul C. I. Parhon în mijlocul studenților

Marele amfiteatru din Institutul politehnic București a cunoscut într-una din zilele trecute o animație neobișnuită: toate locurile au fost ocupate de profesorii, asistenții și studenții dornici să asculte conferința academicianului profesor dr. C. I. Parhon, în legătură cu „Problemele prelungirii vieții".

Deschizînd adunarea, tovarășul C. Parteni, rectorul institutului, a vorbit pe scurt despre neobosita activitate de cercetare științifică a tovarășului profesor dr. C. I. Parhon.

Academicianul C. I. Parhon a fost ascultat cu deosebit interes. După conferință, președintele Asociației Științifice Studențești, asistentul Tabără Victor, a mulțumit tovarășului academician în numele participanților, iar studenta Valentina Biolan i-a oferit un buchet de flori.

Tovarășul acad. prof. dr. C. I. Parhon a urat colectivului Institutului politehnic spor la muncă și a promis că va veni în mijlocul studenților de cîte ori va fi invitat.

Inzestrată cu utilaj modern și cu personal calificat, întreprinderea „Țesătura"-Iași se numără printre întreprinderile din cadrul M.I.U. fruntașe pe țară.

In fotografie: într-una din secțiile fabricii, membrele brigăzii condusă de tovarășa Silvia Schwartz discută despre munca lor.

Foto: AGERPRES

OAMENI CU IDEI BUNE

Dacă ați participat vreodată la un miting aviatic, vă mai amintiți desigur de entuziasmul spectatorilor. Unii aplaudă frenetic, alții strigă: mai sus, tot mai sus. Invingătorii sînt îmbrățișați cu căldură de prieteni, de rude. Felicitările nu mai contenesc.

Alături de învingătorii spațiului își desfășoară cu sîrg activitatea învingătorii timpului, oameni dintre cei mai înaintați ai fabricilor și uzinelor — inovatorii.

Despre puterea lor de creație, despre dorința de a urca tot mai sus săgeata de pe graficul de producție, și astfel faima uzinei, vorbesc scrisorile publicate mai jos:

Veteranul inovatorilor

Călătorului cu trenul spre Timișoara sau Simeria, îndată ce a trecut de stația Craiova îi atrage atenția clădirea impunătoare a Depoului de locomotive construit în anii regimului democrat-popular. Semeția clădirii te face să bănuiești că în interiorul ei se desfășoară un proces complex pentru asigurarea transportului feroviar. Așa și este. Pe păienjenișul de linii ce leagă fiecare haltă de stație vin zilnic în depou vagoane sau locomotive cu diverse stricăciuni. In cel mai scurt timp, ele trebuie să fie redate, în perfectă stare de funcționare, parcului de locomotive și vagoane al țării.

Dacă vizitezi acest depou, nu se poate să nu întîrzii în secția aparate speciale. Are să te impresioneze aici felul în care sînt desfăcute frînele de tren sau vitezometrele, bucățică cu bucățică, cercetate cu atenție pentru a li se găsi defectul.

Cînd tinerii se află în fața unei probleme greu de rezolvat, dau fuga la tovarășul Ticleanu.

Mihai Ticleanu, deși este un lucrător tînăr, e un muncitor cu multă experiență. Studiază cu rîvnă cărțile tehnice, îl pasionează aparatele complicate, îl preocupă tot ce este nou în tehnică, tot ce poate ușura munca omului.

De curînd, el a terminat cea de a 14-a inovație.

Intr-o vreme, lipseau din depou niște garnituri fără de care pompele de aer nu puteau fi redate funcționării. Mihai Ticleanu a construit o freză specială cu ajutorul căreia garniturile se lucrează acum în depou. Altădată, el a perfecționat niște piese care au adus o mare îmbunătățire în funcționarea pompelor cu aer „Duplex".

Inovatorul Mihai Ticleanu conduce o echipă. In urma ajutorului și sfaturilor sale, membrii echipei depășesc lunar norma cu 50 la sută.

Pe Mihai Ticleanu îl iubesc și îl prețuiesc muncitorii și pentru că este un dușman neîmpăcat al neglijențelor și al indisciplinei.

Corespondent
LUCIAN ZATTI

Scrisoare sosită pentru concurs

Mîndria întreprinderii

Pentru a traduce în viață sarcinile trasate de cel de-al doilea Congres al partidului în ceea ce privește creșterea productivității muncii și reducerea prețului de cost, colectivul întreprinderii de postav „Victoria"-Cisnădie, regiunea Stalin, a pornit cu elan la muncă.

La cîteva zile după ce a început lucrul în noul an, în registrul de inovații a fost înscrisă propunerea tovarășului Richard Weber, șef energetic, privind confecționarea unui troleu electric la strung. Aplicarea acestei inovații permite strungarului să supravegheze toate operațiile fără a mai pierde timp la pornirea și oprirea strungului. Totodată, ea ferește pe muncitor de pericolul electrocutării.

La numai cîteva zile, tovarășul Nicolae Horvath își înregistrează propunerea: „Inlocuirea chitului de la geamurile cu ramă de metal cu lamele de tablă confecționate din deșeurile de la tinichigerie". Prin aplicarea acestei propuneri, ochiurile de sticlă nu mai cad din cauza trepidațiilor, mai cu seamă în secțiile cu aer umed.

Urmărind creșterea producției și a productivității muncii, tovarășul Mihai Dör, maistru tîmplar, a propus confecționarea unei mașini de retezat lemn. Folosirea ei reduce considerabil cantitatea de muncă depusă și cheltuielile de lucru făcute în afara întreprinderii.

In acest an, a fost definitivat calculul economiilor realizate în urma aplicării inovației maistrului vopsitor Roman Aurel: — „Recuperarea băilor de vopsit prin scoaterea materialului". In 1955, economiile realizate au însumat cifra de 90.996 lei, succes pentru care inovatorul a fost premiat cu suma de 2.650 lei.

A fost acceptată și propunerea tovarășului Heinrich Handel privind legarea a patru cazane de aburi pentru funcționarea în paralel, prin care se înlătură gîtuirile în producție.

Aceste succese reprezintă pentru colectivul nostru de muncă un nou imbold pentru o activitate mai rodnică.

Corespondent
INGEBORG FLEISCHER

Un procedeu folositor

Cabinetul tehnic al întreprinderii „Electroceramica" din Turda a acceptat aplicarea inovației tovarășului Gheorghe Salomia. Inovația constă dintr-o mașină de tăiat calupii de pastă de porțelan la dimensiunea dorită.

După vechiul procedeu, calupii de pastă de porțelan ieșiți de la vacuum-presă erau măsurați și tăiați manual, cu ajutorul unui semicerc de fier. Munca era anevoioasă și productivitatea scăzută. In plus, tăierea necesita efortul a trei muncitori; primul măsura calupii cu ajutorul unor bețe de lemn, al doilea le tăia cu semicercul de fier, iar al treilea așeza calupii pe un cărucior, transportîndu-i la locul de muncă. Dimensiunea calupilor tăiați în acest fel nu putea fi niciodată exactă. Prin folosirea noii mașini se mecanizează măsurarea, tăierea și numărarea calupilor de pastă de porțelan. Calupii sînt tăiați la dimensiunile prescrise de procesul tehnologic, eliminîndu-se astfel diferențele stocului de pastă. Munca este mai spornică și mai ușoară.

Corespondent
VICTOR SALZMAN

Răsplată meritată

Cu cîtva timp în urmă, tinerii mecanizatori de la S.M.T. Videle, regiunea București, au trăit clipe de mare bucurie. Pentru frumoasele succese obținute în mobilizarea tineretului din stațiune la îndeplinirea sarcinilor de producție cît și în munca de organizație, organizației de bază U.T.M. din stațiune i s-a acordat drapelul roșu de organizație fruntașă pe regiune. Tot ca răsplată a străduințelor lor, tinerii mecanizatori au mai primit și un patefon, un aparat de fotografiat, șahuri și alte materiale sportive.

Vorbind despre realizările de seamă obținute de organizația de bază U.T.M. din stațiune în anul trecut, tovarășul Grigore Teșileanu, prim secretar al comitetului raional U.T.M. Vida, a arătat că îndrumați și ajutați de organizație, de-a lungul campaniilor agricole din anul 1955, s-au ridicat tineri fruntași în îndeplinirea sarcinilor de producție, ca utemiștii Constantin Buduru, Anghel Spetea, Constantin Argeșeanu și alții — care și-au depășit cu mult planurile. De asemenea a arătat că organizația de bază U.T.M., sub conducerea organizației de partid, s-a preocupat de lărgirea rîndurilor ei, primind încă șapte tineri mecanizatori, precum și de educarea celor mai buni utemiști pentru a deveni candidați de partid. În ultima vreme, cinci dintre tinerii cei mai harnici — Constantin Buduru, Anghel Spetea și alții — au înaintat cereri de a fi primiți în rîndurile candidaților de partid.

Vorbitorul a scos în evidență și lipsurile care mai dăinuie în activitatea organizației de bază U.T.M. din S.M.T., împiedicînd-o să obțină succese și mai frumoase, arătînd că utemiștii trebuie să lupte pentru lichidarea acestor lipsuri, pentru îmbunătățirea continuă a muncii organizației.

Primind drapelul roșu de organizație fruntașă din S.M.T.-urile regiunii, tinerii mecanizatori s-au angajat să nu precupețească nici eforturi și nici pricepere pentru a obține succese și mai de seamă în îndeplinirea și depășirea sarcinilor de producție, pentru a aduce o contribuție cît mai mare la înfăptuirea sarcinilor trasate de cel de-al II-lea Congres al partidului.

Corespondent
ILIE BLIDARU

VALETUL

Însemnări

Nu se știe ce l-a făcut pe tînărul actor Aurel Giurumia de la Teatrul Național din Cluj să îmbrățișeze cu atîta căldură un rol care în program se trece de obicei la urmă, menționîndu-se laconic: „un valet". Poate sclipirile de geniu care erup din fiecare idee a piesei „Pygmalion" de B. Shaw, entuziasmul „molipsitor" al majorității realizatorilor spectacolului sau noutatea pe care-o reprezenta pentru el rolul acesta în care nu trebuia să rostească absolut nici un cuvînt; regizorii Gh. Aurelian și Const. Anatol, concepînd acest rol, au sporit categoria „amănuntelor semnificative" capabile să spună totdeauna foarte mult.

Pe acest valet îl întîlnim în casa doamnei Higgins, venerabilă aristocrată engleză, femeie spirituală și „de lume", care primește oaspeți la ceai zilnic „la ora cinci". Valetul are o atitudine marțială, solemnă, mersul rar, apăsat și o expresie ce trădează suficiență, îngîmfare nejustificată. Toate acestea împletite cu aerul supus, slugarnic, tipic poziției pe care o ocupă în societate. Urmărind mereu ideea mare a piesei, caracterul ei demascator, realizatorii au plasat acest personaj în mijlocul acțiunii actului în care începe deja să se contureze deznodămîntul conflictului central, cînd fantezistul om de știință Henry Higgins vine să prezinte cunoscuților mamei lui roadele muncii sale cu florăreasa Eliza Doolittle, pe cale să dobîndească comportarea și limbajul unei adevărate contese. Fără să umbrească desfășurarea dramei, valetul lui Giurumia — prezent aici aparent pentru modesta îndeletnicire de a servi ceaiul — devine în ochii noștri un adevărat cerber al spiritului conservator aristocratic, al manierelor convenționale, false, de suprafață, care nu pot decît să trezească rîsul nostru dezaprobator. Ridicolul valet are obiceiul să stea mereu neclintit în același loc, în spatele oaspeților și aruncă priviri asasine bietei florărese, care nu și-a însușit încă „esența" bunelor maniere: nu știe încă exact cum servesc ceaiul femeile „de lume" (spre deosebire de bărbați) sau că este aproape „o crimă" să încerci să îndepărtezi cu propria-ți mînă (!!) căruciorul de servit care-ți stă dinainte stînjenitor. Și astea toate în virtutea unor obiceiuri moștenite de la vechi generații, pe care însă atribuțiile lui de valet nu-i dau dreptul să le judece, ci să le ocrotească doar. Atitudinea și mișcările valetului care încearcă parcă cu tot dinadinsul să ne convingă de stabilitatea orînduirii lucrurilor pe care le slujește cu adîncă credință, cu un soi de religiozitate, reușesc să ne transmită totuși antipodul intențiilor lui: deșertăciunea, inconsistența fundamentului pe care se întemeiază relațiile aristocratice, inutilitatea lor. Un răspuns argumentat, convingător, îl dă chiar desfășurarea acțiunii pe fondul căreia se mișcă, acționează „impunătorul" valet de „casă bună" Meritul actorului stă mai ales în realizarea tuturor acestor nuanțe cu mijloace convingătoare, prețioase, necăzînd într-o șarjă ieftină, lipsită de gust, pentru care exista pericol în cazul de față.

Poate că istoria teatrului nu conseamnă faptul, dar era un lucru știut că atunci cînd era vorba de un actor ale cărui posibilități n-aveau ocazii să se afirme, se șoptea în spatele palmei puse discret peste gură: „E mereu valet. Vine în scenă cu o tavă în mînă, o întinde și spune: „Domnul (doamna) e servit (ă)". Iată că teatrul realist contemporan desminte această ironie. Creațiile realizate de titani ai scenei în roluri episodice, mici ca întindere, vor rămîne de-a pururi mărturii ale înălțimii la care se ridică această artă cînd e pusă să slujească adevărului. Mari artiști și regizori din teatrul rus și sovietic, ale căror tradiții sînt bine cunoscute, au închinat pagini întregi artei de a schița un personaj printr-o singură replică doar, de a crea o masă însuflețită, activă în desfășurarea dramei, din figuranți cu apariții de o singură clipă. Nu există deci roluri mari și mici în sine, actorul este acela care imprimă rolului dimensiunea lui reală.

Asemenea principii, se vede, au pătruns și în teatrul nostru, în institutele unde sînt educate viitoarele cadre de actori. Nu sînt puțini acei tineri actori care au înțeles că poți simți profunde satisfacții nu numai rostind înflăcăratele tirade ale lui Romeo, sau ale Luizei din „Intrigă și iubire" de Schiller, că și dintr-un rol episodic se poate face o remarcabilă creație actoricească. Se pare că printre aceștia se numără și Aurel Giurumia de la Teatru Național din Cluj. In tot cazul, creația lui în „Pygmalion" ne îndreptățește s-o credem.

SUZANA VOINESCU

Pe drumul agriculturii socialiste

După dezbaterea documentelor Congresului al doilea al partidului, numeroși țărani muncitori cu gospodării individuale și-au dat seama că adevăratul lor drum este drumul gospodăriei mari, socialiste. De aceea în cursul lunii ianuarie, ca urmare a muncii de lămurire desfășurată de comuniști, în satul Sînleani a luat ființă o întovărășire agricolă. Nu după multă vreme și în comuna Livada — de care aparține satul Sînleani — a început să se vorbească despre înființarea unei întovărășiri agricole. Comitetul de inițiativă care s-a format a început să ducă munca de atragere a cît mai multor țărani muncitori în întovărășire. Rezultatele muncii n-au întîrziat să se arate. Zilnic la comitetul de inițiativă erau depuse cereri de înscriere și astfel, de curînd, 16 familii de țărani muncitori au pus bazele întovărășirii agricole „Victoria". Toți țăranii muncitori care au intrat în întovărășire au adus întreg pămîntul pe care-l dețin. Acum întovărășiții vor lucra în comun 78 hectare. Printre cei care au intrat în întovărășire se numără comuniștii Teodor Covaci, Ioan Bulzan, Moise Vidican și alții.

Acum, în comuna Livada și satul Sînleani sînt două gospodării colective și două întovărășiri agricole.

De cîtva timp și în comuna Firiteaz și satul Fiscut lucrează două comitete de inițiativă pentru formarea de întovărășiri agricole. Pînă acum, 16 familii de țărani muncitori din Firiteaz au înaintat cereri pentru a lucra în comun 77 hectare teren. Țăranii muncitori Nicolae Codreanu, Gheorghe Sava și alții se numără printre primii care au înaintat cereri de înscriere în întovărășire.

La comitetul de inițiativă din satul Fiscut se găsesc 11 cereri ale unor țărani muncitori care vor să-și unească pămîntul în întovărășire.

★

De la 1 ianuarie pînă acum cîteva zile în gospodăriile colective din regiunea Timișoara au intrat 1332 familii noi iar în întovărășirile agricole 163 familii noi.

Corespondent
V. GHIDARCEA

Fapte în discuţia utemiştilor

Din adunările de dări de seamă şi alegeri

— Ideea nu-i rea ! exclamă Mihai Manu, secretarul organizaţiei de partid, privindu-i cu luare aminte pe interlocutorii săi. Şi, ridicîndu-se de pe scaun, adăugă: trebuie să ne mai gîndim însă, băieţi...

„Băieţii" se uitau unii la alţii, mîhniţi. Veniseră la secretarul de partid încredinţaţi că propunerea lor de a transforma „secţia mecanică" de la fabrica „Electroaparataj" unde majoritatea muncitorilor sînt tineri, în „secţie de tineret" va fi acceptată fără obiecţii, cînd colo...

Văzîndu-i nemulţumiţi de răspuns, Mihai Manu se apropie de cel care venise în fruntea „delegaţiei". Îl bătu prieteneşte pe umăr şi-i spuse:

— Înainte de a face un asemenea pas trebuie să chibzuieşti. Pripeala nu aduce nimic bun. Este ?... Vasăzică aţi înţeles. Atunci e bine.

Peste numai cîteva zile, Ion Călinescu, secretarul organizaţiei de secţie U.T.M., fu chemat la direcţie, unde primi răspunsul: propunerea a fost aprobată. Dar... cu o condiţie: secţia mecanică trebuia să ajungă mai întîi fruntaşă.

A urmat curînd o adunare a utemiştilor. Tinerii şi-au luat angajamente şi apoi... s-au pus pe treabă.

Trecuse o lună. În cadrul unei consfătuiri pe fabrică tovarăşul Petre Vişescu, directorul, i-a anunţat pe muncitori că secţia mecanică, primind drapelul de secţie fruntaşă este declarată în acelaşi timp şi „secţie de tineret".

*

S-a scurs un an. Ion Călinescu, acelaşi tînăr care la începutul lui 1955 venise la secretarul organizaţiei de partid cu cererea utemiştilor, prezintă astăzi în faţa acestora darea de seamă a biroului de secţie U.T.M.

Este de patru ani secretar. De fiecare dată, cînd trebuie să raporteze în adunarea de dare de seamă şi alegeri despre munca organizaţiei se frămîntă mult. Îi trec prin minte toate cîte s-au petrecut într-un an de zile. A lucrat la darea de seamă împreună cu Neaţu, Paşa, Drosu, membri ai biroului şi alţi cîţiva utemişti. În timp ce aşterneau pe hîrtie realizările, lipsurile, toţi aceştia i-au spus părerea şi despre munca sa. I s-au spus şi lucruri bune, dar şi unele mai puţin lăudabile.

— Ai muncit uneori sectar, i-au reproşat tovarăşii, şi mai trebuie să adăugăm în darea de seamă că ai neglijat controlul asupra muncii noastre. Nu ne-ai mobilizat în toate acţiunile. Aşa după cum nici noi — recunosc ceilalţi membri ai biroului — nu te-am ajutat suficient pe tine. Şi iată că lipsurile biroului s-au răsfrînt asupra activităţii întregii organizaţii de secţie, deşi în această perioadă noi am avut şi numeroase succese.

Şi Călinescu le-a dat dreptate.

Realizările obţinute sînt incontestabile. Tinerii au fost repartizaţi la maşini în raport cu priceperea fiecăruia, 85 la sută din efectivul secţiei a fost antrenat în întrecerea socialistă. Conferinţele ţinute în faţa tinerilor despre importanţa folosirii metodelor avansate de muncă au făcut să crească simţitor numărul celor care le aplică. Biroul organizaţiei U.T.M. de secţie s-a ocupat şi de calificarea tinerilor. Pe lîngă cursul de minim tehnic care a funcţionat în cadrul secţiei, utemiştii fruntaşi i-au ajutat pe acei mai puţin pregătiţi. Dionisie Drosu, de pildă, i-a învăţat pe tinerii Mircea Chiriac şi Mitică Chiper să mînuiască unul din cele mai perfecţionate strunguri din fabrică. Aceştia sînt astăzi fruntaşi în întrecerea socialistă. Au mai fost ajutaţi să ajungă fruntaşi şi tinerii Gheorghe Mihai, Gheorghe Năstase şi alţii.

Dacă adăugăm la toate acestea, că biroul de secţie a urmărit ca tinerii să nu absenteze de la lucru şi să reducă neîncetat procentul de rebuturi, vom înţelege motivul pentru care secţia de tineret a păstrat de la începutul anului 1955 şi pînă în luna octombrie steagul de secţie fruntaşă.

Darea de seamă recunoaşte însă că la un moment dat membrii biroului s-au înfumurat şi au început să fie mai puţin preocupaţi de pregătirea profesională şi politică a tinerilor. Au încetat de a-i mai îndruma pe aceştia la locul de muncă şi aşteptau „să se ivească prilejul pentru a-i trage la răspundere" (adică vreo adunare generală sau vreo consfătuire). Şi, subapreciind capacitatea celorlalte secţii, au pierdut steagul. E drept că la începutul acestui an titlul de „secţie fruntaşă" a fost redobîndit, dar aceasta printr-o muncă în asalt...

Toţi cei care au luat apoi cuvîntul în adunare s-au străduit să completeze darea de seamă cu noi fapte.

— ...Biroul organizaţiei de secţie s-a ocupat numai de utemiştii din anumite ateliere — a spus Gheorghe Stancu — ca, de pildă, strungurii paralele. Oare dacă atelierul automate e la celălalt capăt al halei, utemiştii de aci nu sînt tot ai noştri? La aceştia însă se vine doar atunci cînd e nevoie de ceva muncă voluntară sau să se încaseze cotizaţia. Şi-atît... Viitorul birou va trebui să aibă în atenţia sa toate atelierele, pe toţi utemiştii din secţia noastră...

Necruţători au fost utemiştii îndeosebi cu chiulangiii şi cu acei care dau rebuturi.

— Este ruşinos — a spus Dumitru Petre — ca printre utemiştii noştri să se mai găsească tineri nepăsători. De ce tolerăm ca Oncioiu sau Victor Alexandru să dea piese proaste? Ei aduc un mare rău dezvoltării secţiei noastre. Iar noi avem datoria să-i tragem la răspundere...

Sau iată ce a spus Ion Paşa:

— Să-i luăm, de pildă, pe Ştefan Pavel şi Costea Spiridon. Mă întreb, de unde atîta lipsă de simţ de răspundere la aceşti tovarăşi?... Şi-au lăsat maşinile să meargă în gol, fără să se gîndească la consumul inutil de curent şi s-au apucat să bată mingea prin secţie. Nu mai vorbesc de faptul că au spart şi nişte becuri. Dar minutele pierdute... Nimeni nu-i împiedică să bată mingea, dar nu în secţie, ci pe terenul de sport.

Şi Ion Paşa a cerut ca noul birou să ia poziţie mai combativă faţă de asemenea manifestări extrem de dăunătoare...

Unii vorbitori s-au referit apoi la membrii biroului raional U.T.M., care nu au îndrumat în mod concret activitatea utemiştilor din organizaţia lor.

— Departe de mine gîndul — a spus Dionisie Drosu — de a scuza lipsurile noastre prin ale altora. Ce nu se cuvine nouă s-a spus aci. Sînt sigur, însă, că dacă biroul raional ne-ar fi îndrumat îndeaproape, noi am fi fost cu un pas înainte şi în domeniul producţiei şi în domeniul muncii cultural-educative şi sportive. Din partea raionului, însă, nu ni s-au dat decît indicaţii generale de muncă şi ni s-au cerut mai mult hîrtii. A fost la noi primul secretar al comitetului raional U.T.M., tovarăşul Tiriachiu. A stat ce a stat, a aflat despre unele lipsuri, nu ne-a spus însă cum să le înlăturăm şi a plecat...

După ce utemiştii şi-au analizat activitatea, i s-a dat cuvîntul tovarăşului Nicolae Chifiriuc, membru în comitetul de partid al fabricii. Mai întîi a vorbit despre unele succese obţinute de secţia tineretului, apoi el a continuat:

— Sarcina voastră principală este să daţi cît mai multe şi cît mai bune produse patriei. Iar cu ajutorul comuniştilor, biroul de secţie U.T.M. are datoria să-i înveţe pe utemişti şi pe tineri să muncească mai bine. Dar cum? În primul rînd la locul de muncă... E bine să ne criticăm şi în adunări, dar asta nu înseamnă că dacă Victor sau Oncioiu au dat produse de proastă calitate, să aşteptăm neapărat o şedinţă ca să-i tragem la răspundere. Dimpotrivă, membrii biroului de secţie au datoria să-i cheme imediat la ordine pe nedisciplinaţi.

Tovarăşul Chifiriuc s-a adresat apoi utemiştilor din birou.

— Nu v-aţi ocupat — a spus el — decît în mică măsură de antrenarea tinerilor la viaţa culturală mai intensă şi, ceea ce este foarte condamnabil, n-aţi urmărit cu seriozitate felul cum tinerii studiază şi-şi însuşesc documentele celui de-al II-lea Congres al partidului. Cred că nu greşesc cînd afirm că puţin valorează acel utemist care nu-şi însuşeşte documentele Congresului, hotărîrile partidului, care nu este pătruns de însemnătatea luptei pentru traducerea în viaţă a politicii partidului. Vreau să vă amintesc — a spus în încheiere tovarăşul Chifiriuc — următorul lucru: să-i faci pe oameni să înţeleagă sensul luptei e o îndeletnicire cam grea, dar este în acelaşi timp frumoasă, foarte frumoasă...

S-au încheiat discuţiile, s-a ales noul organ — dintre cei mai buni utemişti — apoi adunarea generală a adoptat o serie de măsuri, menite să ducă la îmbunătăţirea muncii secţiei de tineret şi pentru realizarea cărora utemiştii s-au angajat să lupte cu perseverenţă.

MILU BURAN

Unde nu e cap...

La exploatarea carboniferă de la Lupeni, un compresor fiind montat fără postament s-a deplasat din locul iniţial.

Maşina: — Ehei, tovarăşi, voi nu ştiţi să ţineţi pasul cu tehnica!

Colţul ştiinţei şi tehnicii

Vînzătorul automat

Se ştie că în multe locuri comerţul ocupă forţe de muncă ce şi-ar putea găsi întrebuinţare în alte ramuri ale economiei.

O soluţie principală a acestei probleme stă în autodeservirea consumatorilor cu ajutorul aparatelor automate. Într-adevăr, larga introducere a acestor automate ar desfiinţa şi problema orarelor magazinelor, ele putînd funcţiona la orice oră din zi sau noapte.

Preocupîndu-se de această problemă, uzinele „Luckenwalder Metallwarenfabrik" din R.D. Germană produc un nou tip de automate, destinate desfacerii unei întregi serii de produse ca: fructe, mezeluri, dulciuri, ţigări, cărţi, articole textile şi de galanterie.

Iată în fotografia de mai jos un asemenea aparat. El are 4 şiruri de cîte 10 casete. Fiecare şir conţine un anumit articol. Capacele casetelor sînt prevăzute cu geamuri care permit cumpărătorilor să vadă marfa şi să aleagă între cele 10 casete pe cea care conţine marfa care le place mai mult.

Fiecare şir de casete reprezintă un ansamblu mecanic independent, înzestrat cu mecanismul automat de verificare şi numărare a monezilor, de încasare sau de restituire (în cazul cînd nu corespund cu preţul respectiv), de deschidere a casetei. Cumpărătorul citeşte pe tăbliţa indicatoare preţul produsului, introduce banii în orificiul vizibil în partea de sus a aparatului şi apasă pe butonul din dreptul casetei pe care o alege. Aceasta se deschide automat, eliberînd marfa. Casetele au lungimea de 160 mm., înălţimea şi adîncimea de 100 mm. iar două tuburi luminiscente luminează interiorul lor.

A. S.

Pe urmele materialelor nepublicate

Să folosim timpul liber cît mai plăcut şi folositor

Puţini sînt tinerii care să nu-şi pună zilnic întrebarea: ce fac după ce termin programul de muncă? Răspunsurile sînt tot atît de diferite, cît de diferite sînt şi felurile în care tinerii folosesc timpul lor liber. Unii merg să vadă un film, alţii participă la repetarea unui program artistic, citesc o carte, fac sport, vizitează o expoziţie, organizează plimbări colective etc.

Acest lucru îl aflăm şi din scrisorile sosite zilnic la redacţia ziarului nostru, prin care tinerii ne povestesc felul cum îşi petrec timpul liber sau critică pe cei ce nu-i ajută suficient în această direcţie.

Iată ce ne scrie un corespondent voluntar de la S.M.T. Castelu, raionul Medgidia: „În campania de toamnă, tractoriştii staţiunii noastre au muncit mult, obţinînd rezultate dintre cele mai frumoase. Dar, preocupîndu-ne de terminarea la timp şi în bune condiţiuni a arăturilor de toamnă, am cam neglijat ridicarea nivelului nostru politic şi cultural. Eram convinşi că, întorcîndu-ne în staţiune, ne vom pune la punct şi cu aceste rămîneri în urmă. Ajunşi însă aici, am găsit clubul cel vechi desfiinţat, iar cel nou neterminat, biblioteca fără cărţi, aşa că am fost puşi în imposibilitate de a ne folosi în mod plăcut şi folositor timpul liber"

După felul cum se prezenta situaţia, reieşea clar că atît organizaţia de bază U.T.M., cît şi conducerea staţiunii au subapreciat această problemă. Trebuia făcut tot ce era posibil pentru remedierea lipsurilor existente. Şi, într-adevăr, Comitetul raional U.T.M. Medgidia, sezisat fiind de ziar, a luat toate măsurile în acest sens. Astfel la S.M.T. Castelu s-a urgentat terminarea noului club, care în scurt timp a şi fost dat în folosinţa tractoriştilor. În noul club s-a instalat un aparat de radio în jurul căruia tractoriştii se strîng mai în fiecare seară, organizînd audiţii colective. Biblioteca, părăsită şi nebăgată în seamă de nimeni pînă atunci, a fost înzestrată cu cărţi de literatură şi tehnice de specialitate. Împărţiţi pe cercuri, tractoriştii studiază documentele celui de-al II-lea Congres al P.M.R. Nici iubitorii de sport n-au fost uitaţi. Ei au fost ajutaţi să formeze o echipă de volei şi să participe activ la disciplinele sportive din cadrul Spartachiadei de iarnă a tineretului.

Multe lipsuri în organizarea timpului liber existau şi la Atelierele de reparaţii auto nr. 2 din Tg. Mureş.

Dacă stăteai de vorbă cu vreun tînăr de aici despre ceea ce a făcut organizaţia U.T.M. în privinţa organizării în mod util a timpului liber, nu prea avea ce să-ţi răspundă. Tinerii nu aveau o echipă artistică, iar clubul era folosit mai mult pentru diverse şedinţe decît pentru activitate culturală. Nu exista nici o activitate sportivă. Membrii comitetului U.T.M. socoteau că organizarea timpului liber n-ar fi o problemă prea importantă. Aceste lucruri le-am aflat tot dintr-o scrisoare trimisă redacţiei de un corespondent voluntar. Spre bucuria lui şi a celorlalţi tineri de la Atelierele de reparaţii auto nr. 2 din Tg. Mureş, această situaţie nu a durat prea mult. Comitetul orăşenesc U.T.M Tg Mureş, care a primit spre rezolvare semnalul critic, a făcut pe membrii comitetului organizaţiei U.T.M. să înţeleagă cît de important este ca un tînăr să-şi petreacă timpul liber într-un mod cît mai folositor, să facă sport, să se distreze şi i-a ajutat totodată să ia cele mai potrivite măsuri în acest sens. Astfel, s-a organizat aici o echipă artistică care a şi prezentat primul program în faţa muncitorilor. Împreună cu conducerea atelierelor, s-au luat măsuri pentru organizarea unei echipe de fotbal şi antrenarea tinerilor în diferite discipline sportive ca şah, tenis de masă etc. De cînd la Atelierele de reparaţii auto nr. 2 din Tg. Mureş s-a dat mai multă atenţie activităţii cultural-sportive, parcă şi tinerii de aici sînt mai veseli, mai plini de voioşie.

De ce greşea Marin Drăgulin

Marin Drăgulin este un băiat obişnuit, vesel ca majoritatea tinerilor ce au 24 de ani, un băiat care a cunoscut greutăţile încă din fragedă copilărie, dar care a ştiut să le învingă prin voinţă şi perseverenţă. Azi este student în anul IV al Institutului forestier din Oraşul Stalin.

Cine din Institut nu-l cunoaşte pe Drăgulin? Pînă acum cîţiva ani însă, cînd întrebai vreun student dacă-l cunoaşte pe Drăgulin, cum o duce cu învăţătura, cu activitatea extraşcolară, ce cărţi citeşte etc., îţi răspundea amical.

— Da, îl cunosc foarte bine. E foarte bun la învăţătură, foarte disciplinat, duce o activitate extraşcolară.. Şi aici se oprea. încreţea fruntea pentru a-şi aduce aminte despre activitatea extraşcolară a lui Drăgulin. Pînă la urmă însă renunţa să-ţi spună ceva concret despre această activitate mulţumindu-se doar să adauge:

— E fruntaş la învăţătură, ce mai vrei altceva?

Într-adevăr, Marin Drăgulin era fruntaş la învăţătură, dar nimic mai mult. Drăgulin nu citea nici o carte, nici un roman în afară de literatură de specialitate, nu mergea la nici un film, la nici o piesă de teatru, fără să mai vorbim despre competiţiile sportive.

— Vino şi tu la film — îl chemau colegii.

— Ce, să pierd eu două ore la film, plus aproape o oră scosul biletului, apoi şi cu drumul? În timpul ăsta pot să citesc 60 pagini din curs — replica el imediat.

— Haide să mergem la meci. Joacă Ştiinţa Cluj, studenţi ca şi noi şi...

— Lasă-mă în pace! Ăia sînt studenţi? De aceea au venit la facultate, să joace fotbal? Statul cheltuieşte atîţia bani cu noi şi ei... în loc să se pregătească cît mai bine, pierd timpul pe terenul de sport.

— Vino, Drăguline, să vedem noua premieră de la Teatrul de Stat.

— Ia mai lăsaţi-mă în pace! Pentru ce am venit la facultate, să-mi pierd timpul la spectacole? — aşa răspundea mereu Drăgulin.

De multe ori colegii de grupă i-au arătat că pentru a fi un bun inginer nu e destul să cunoşti disciplinele de specialitate, dar el îi asculta indiferent, convins că n-au dreptate să-l acuze.

Aşa a trecut şi anul III. A venit practica de producţie la ocolul silvic. Cele învăţate în timpul cursurilor i-au prins foarte bine lui Drăgulin, a ştiut să se descurce bine privind problemele teoretice şi practice de specialitate. Într-o zi însă, după terminarea programului zilnic, inginerul şef de la ocolul silvic a început să-l întrebe despre viaţa de azi a studenţilor, despre metodele lor de muncă, cum îşi petrec timpul liber etc.

— Ai văzut filmul cutare sau cutare? — l-a întrebat inginerul.

Şi Drăgulin n-a putut răspunde decît nu, nu, acelaşi nu la fiecare asemenea întrebare.

— Ai auzit? Ştiinţa Timişoara a cîştigat iar. Ce păcat că nu am posibilitatea şi eu să-i văd pe studenţi jucînd. Nu am mai fost la un meci de categoria A de cînd eram student. De aici, de la locul de muncă, e mai greu să te deplasezi pînă la Bucureşti sau în alt centru unde poţi vedea meciuri de categoria A. Dumneata cred că nu ai scăpat la Oraşul Stalin nici unul din meciuri, spuse inginerul, amintindu-şi de cînd era student, de viaţa frumoasă din anii facultăţii.

— Uitaţi-vă eu... eu nu mă prea duc pe la meciuri, nu prea cunosc fotbalul şi nici jucătorii — răspunse Drăgulin cam ruşinat.

— Jucăm atunci un şah? — îi propuse inginerul.

— Mă scuzaţi dar... nu ştiu.

În aceste clipe, ruşinat şi-a adus aminte de vorbele colegilor lui pe lîngă care a trecut însă nepăsător.. „O să ai multe neplăceri în societate din cauza neglijenţei tale Drăguline". Şi aveau dreptate colegii, dar de-abia acuma şi-a dat seama cît greşise. În aceeaşi zi a luat o serie de romane din biblioteca ocolului silvic ca să le citească în timpul liber, iar seara a vizionat filmul care rula în localitate.

Reîntors la cursuri colegii parcă nu-l mai recunoşteau.

— Băieţi, plecăm diseară la film? — s-a adresat el colegilor de grupă.

— Tu la film? Îţi baţi joc de noi?

— Bine, uite, eu plec să scot bilete dacă voi nu vreţi...

Acum el îşi chema colegii să meargă la film, la teatru chiar şi la meciurile de fotbal. Şi învăţătura nu a avut nimic de suferit de pe urma acestei activităţi. Dimpotrivă. Dacă anul trecut mai avea şi cîte un „bine", anul acesta calificativele lui sînt numai „foarte bine".

Îi pare rău lui Drăgulin că-şi consacră mare parte din timpul său activităţii culturale? Nu! Îi pare rău doar pentru faptul că atîţia ani nu a înţeles cîtă dreptate aveau colegii care-l sfătuiau să nu fie aşa de îngust în preocupări. Are însă timpul şi voinţa necesară să recupereze tot ce a pierdut.

**Corespondent
O. S. IOAN**

125 de ani de la naşterea lui Th. Aman

Un vis împlinit

Marin Mihalache

Era într-o după amiază de început de vară. O trăsură cu doi cai focoşi se oprise pe o stradă liniştită din centrul Bucureştiului. Cupeul se înclină într-o parte, sub greutatea celui ce cobori, îşi reveni îndată şi trăsura îşi văzu apoi de drum mai departe.

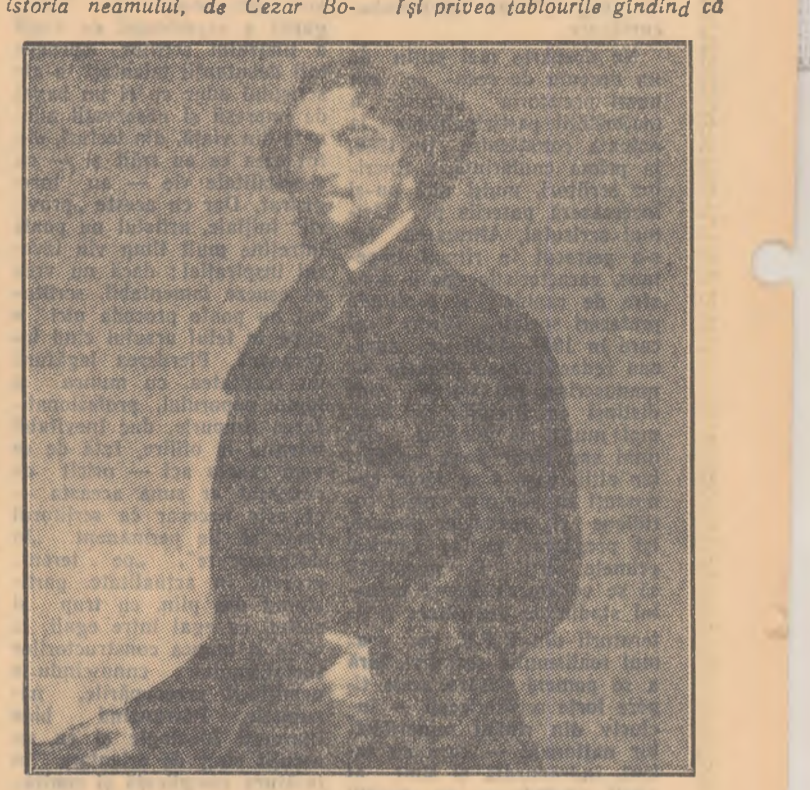
Un bărbat frumos, cu trăsături regulate, care-i dădeau un aer de distincţie, cu barbă neagră şi plete bogate ce se vedeau de sub borurile largi ale pălăriei, se uită o clipă după trăsura care-l adusese, îşi scoase pelerina, căci era cald şi îşi opri îndelung privirea-i severă, pătrunzătoare asupra casei din faţa sa.

Gardul înalt, de fier, lăsa să se vadă o curte mare, cu pomi în fund, cu ronduri de flori multicolore, cu trandafiri în floare, cu o vegetaţie abundentă, sporită de plantele agăţătoare ce îmbrăcau din plin zidul din stînga.

Deschise uşor poarta şi trecînd printre straturile de flori bine îngrijite se îndreptă spre o masă aşezată la umbră, sub pomi. Aici era mai răcoare; o atmosferă de linişte îmbla la odihnă.

Casa aceasta, în stil neoclasic, fusese construită după planurile sale. Şi tot el sculptase basoreliefurile care o împodobeau, reprezentînd compoziţii alegorice, ca şi medalioanele înfăţişînd mari maeştri ai artei din Renaştere; uşile, mobilierul, toate fuseseră sculptate de mîna lui iscusită, după cum cele două compoziţii istorice din hol cu scene din luptele lui Mihai Viteazul, vitraliile amintind de chipurile unor voevozi sau alte decoraţii ale interiorului, tot el le pictase.

Umbra casei se întinsese mult peste straturile de flori; soarele cobora spre asfinţit îmbrăcînd totul într-o lumină dulce schimbătoare, ca o fină pulbere aurie. Omul intră în sfîrşit în casă, mergînd de-a dreptul în atelier. Aici pictase multe din tablourile care împodobeau acum întreaga casă. Aşezat în vechiul său fotoliu, îşi luă violoncelul şi începu să cînte aşa cum avea obiceiul cîte odată pentru a-şi alunga gîndurile triste. Cînd ultimul acord se pierdu, pereţii din jur parcă dispăruseră, rămînînd doar tablourile. Ca vrăjite de fiorul muzicii, pînzele căpătaseră viaţă; oamenii se mişcau, trăiau acolo, aşa cum îi văzuse şi îi crease pictorul de-a lungul anilor. Însufleţit de un cald patriotism, pictorul încercase de-a lungul acelor ani să evoce în numeroase tablouri istorice vitejia poporului în luptele pentru apărarea independenţei sale. Pe vastele compoziţii, cu zeci de personaje, înfăţişînd eroismul popular în luptele din trecut împotriva turcilor, se desfăşura însăşi istoria acestui popor, pe care el, pictorul, îl îndrăgise încă de tînăr, cînd intrase cu înflăcărare în Clubul revoluţionar de la Craiova, cînd se apropiase apoi la Paris de capii revoluţiei aflaţi în surghiun, de Bălcescu de la care învăţase să preţuiască atît de mult istoria neamului, de Cezar Bolliac, al cărui portret ni l-a lăsat, de Iscovescu, de la care avea să primească la Constantinopole, înainte de tragica moarte a acestuia, ca un ultim mesaj către ţară, mapa cu lucrările lui.

Cîte nu făcuse Aman pentru ridicarea poporului. Cît de mult îi datorau artele noastre plastice! Se zbătuse de tînăr, cu perseverenţă, pentru înfiinţarea la noi a primei şcoli de arte frumoase, al cărei director era şi avea să rămînă pînă la sfîrşitul vieţii, adică mai bine de un pătrar de veac.

Iar atunci cînd prinţul străin, abia venit pe meleagurile acestea, îşi manifestase primele sale acte de duşmănie faţă de popor, încercînd să desfiinţeze şcoala, el, împreună cu ceilalţi profesori, dînd pildă de înalt patriotism, au continuat să predea lecţii fără plată. Ba mai mult, ajutau din banii lor pe cei vreo 20 de studenţi.

Tot el iniţiase primele expoziţii periodice la noi, punînd astfel temeliile unei vieţi organizate a artelor plastice.

Îşi privea tablourile gîndind că puţini au înţeles adevăratul lor tîlc, sentimentul de mîndrie naţională care sta la baza lucrărilor sale. În acea vreme, cînd ţara se mai afla încă sub vasalitatea Porţii otomane, pictorul, dînd un sens înalt artei sale, cultiva conştiinţa patriotică, afirma cu putere demnitatea naţională a poporului romîn care dăduse dovadă în atîtea rînduri de vitejie în luptă, pictînd pînze ce proslăveau momente înălţătoare din istoria patriei, chemau la luptă pentru independenţă.

Marea lui dragoste pentru popor se arătase şi în gravurile făcute cu scopul de a fi mai larg răspîndite, potrivit specificului acestui gen. Viaţa obişnuită a ţăranilor „adunaţi la mămăligă", înjugînd boii, la munca cîmpului e tema celor mai multe din asemenea lucrări.

Pictorul era amărît. Plecase pe drumul artei cu gîndul că artele plastice „sînt chemate a îmbunătăţi inima şi dezvolta simţămîntul frumosului" în popor. Dar „pigmeii", cum numea el pe guvernanţii preocupaţi doar de propria lor chiverniseală, nu-l ajutau în această operă. Ca în atîtea rînduri, se aşeza la masa de scris, aşternîndu-şi gîndurile pe hîrtie. Scria fratelui său Alexandru de la Craiova, descărcîndu-şi sufletul năpădit de amărăciune. „Lumea s-a săturat de prinţ", spunea el despre rege. Cît despre ceilalţi, scria el, ignoranţa „atinge chiar straturile cele mai înalte ale societăţii"...

Se făcuse noapte. Lumina lămpii îşi arunca reflexele asupra tablourilor. Acum, după ce scrisese, parcă se simţea mai liniştit. Îşi privi încă odată pînzele. Chipurile acestor oameni avîntaţi în luptă îl priveau cu încredere. Şi gîndul artistului zbură spre viitor. Altul va fi tabloul ţării... Cu totul altul...

*

Au trecut cîteva zeci de ani. Casa e la fel ca atunci. Atelierul, tablourile aşişderea.

Pe zid se află o placă pe care scrie „Muzeul Theodor Aman".

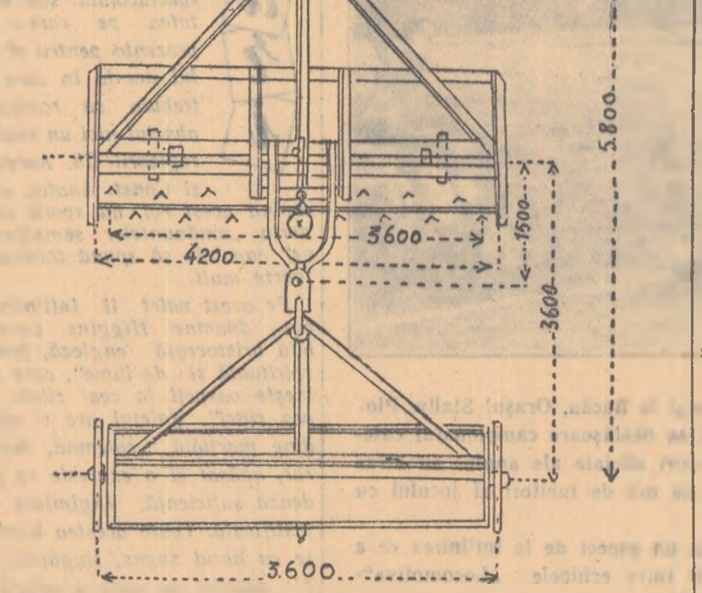
„Romînia o să înflorească şi artele o să aibă merit şi artiştii glorie", a spus pictorul cu aproape un veac în urmă. Azi i s-a împlinit visul. „Lumea s-a săturat de prinţ" şi l-a trimis la plimbare. În palatul în care se lăfăia acesta, poporul suie azi scările de marmoră pentru a vedea tablourile lui Aman şi ale altor mari artişti ai noştri. Căci într-adevăr, azi „artele au merit şi artiştii glorie".

Posibilităţi de creştere a productivităţii muncii cu tractoarele

Pregătirea terenului înainte de semănat se face în general cu cultivatorul C.U.T.-21. El poate fi tras de un tractor I.A.R.-23 în viteza a III-a, iar de tractoarele K.D.-35 sau K.D.P.-35 în viteza a IV-a. În acest din urmă caz, forţa tractorului este folosită în proporţie de aproximativ 85 la sută, obţinîndu-se o productivitate de 2,3—2,5 hectare pe oră, cu un consum de combustibil de 3 kg. la hectar.

Pentru folosirea raţională a puterii de tracţiune a tractoarelor K.D.-35 şi K.D.P.35 este bine să se lucreze cu agregate formate din două cultivatoare C.U.T.-21, remorcate printr-un dispozitiv de cuplare oblic. Cele două cultivatoare trebuie să lucreze cu o suprapunere a lăţimilor de lucru de 10—15 cm., ca siguranţă contra greşurilor. Cu astfel de agregate se poate lucra în viteza a III-a, obţinîndu-se o productivitate orară de 3,8 hectare, consumul de combustibil scăzînd la 1,8 kg. la hectar.

Atunci cînd este necesar, grăpatul poate fi executat în acelaşi timp cu lucrarea cu cultivatorul. Pentru aceasta, în urma fiecărui cultivator se agaţă patru cîmpuri de grapă cu colţi. Agregatul de două cultivatoare şi opt cîmpuri de grapă poate fi tras de tractorul K.D.-35 sau K.D.P.-35 în viteza a II-a sau a III-a. Productivitatea unui asemenea agregat este 3,2—3,6 hectare pe oră, iar consumul de combustibil pe hectar este de aproximativ 2,3 kg.

Însămînţarea ogoarelor se poate face odată cu lucrarea cu cultivatorul, folosindu-se un cuplu format dintr-un cultivator C.U.T. 21 şi o semănătoare I.A.R.-511. Semănătoarea se remorchează la un suport fixat pe cadrul cultivatorului, sub scaunul mînuitorului. Acest suport se confecţionează din două bare de fier cornier: 60x60x8 mm.

Cultivatorul se pregăteşte pentru a lucra total o fîşie de teren de 3,6 metri lăţime, deci la fiecare margine a lui cuţitele vor rămîne nemontate pe o lăţime de 30 cm. Montarea cuţitelor pe întreaga lăţime de lucru a cultivatorului — 4,2 m. — este interzisă, deoarece la întoarcere cuţitele montate în plus scot boabele semănate în tura precedentă. Acest agregat poate fi tras de tractorul K.D.-35 sau K.D.P.-35 în viteza a II-a sau a III-a. Productivitatea zilnică a agregatului este de aproximativ 14 hectare, ceea ce înseamnă că tractoristul va primi ca plată în medie 125 lei pe schimb. Consumul de combustibil este de numai 42 la sută din cel planificat.

★

Din cele cîteva exemple şi cifre date în articolele noastre despre creşterea productivităţii muncii cu tractoarele se poate observa că dacă se cuplează la un singur tractor K.D.-35 sau K.D.P. 35 două maşini agricole (cultivator semănătoare etc.) ori se adaugă a patra trupiţă la plugul „Ilie Pintilie", pe lîngă faptul că lucrările se execută într-un timp mai scurt, se reduce în mod simţitor consumul de combustibil şi în acelaşi timp sporeşte retribuţia tractoristului.

Creşterea productivităţii muncii, executarea lucrărilor în timpul optim, economia de carburanţi şi sporirea cîştigului sînt factori pentru îndeplinirea cărora luptă majoritatea mecanizatorilor noştri. Unele din căile care duc la realizarea tuturor acestor obiective sînt cele indicate mai sus. În fiecare S.M.T. sau gospodărie de stat sînt condiţii pentru aplicarea lor. Rămîne numai ca mecanizatorii să le studieze şi să le folosească.

Lucruri aparent mărunte

În oraşul Arad, în ultima vreme tramvaiele provoacă destule necazuri cetăţenilor...

Aştepţi în staţie să vină tramvaiul. Trec minutele. În sfîrşit silueta vagonului se profilează la orizont. Vagonul s-a oprit în staţie. Vrei să urci. Dar... uşile nu se deschid. Urmează eforturi cu rezultate diferite: uneori uşile se deschid, alteori nu. Să presupunem că uşile s-au deschis şi ai intrat în vagon. Altă surpriză. Majoritatea geamurilor sînt sparte. Ce înseamnă aceasta pe timp de iarnă e uşor de înţeles.

La capătul unei călătorii cu tramvaiul începe iarăşi povestea cu uşile. Cînd ai coborît din vagon te simţi parcă uşurat.

Şi cînd te gîndeşti că toate acestea provin numai din proasta întreţinere a tramvaielor de către Întreprinderile Comunale Arad!

**Corespondent
IOAN GH. ILISIE**

SUCCESELE TINERILOR SCRIITORI — MÎNDRIA NOASTRĂ, A TUTUROR

de Marcel Breslaşu

Consfătuirea Tinerilor Scriitori din R.P.R. care se va desfăşura în Bucureşti în zilele de 20, 21 şi 22 martie este menită să marcheze un pas însemnat în viaţa noastră literară. Felul cum a fost concepută şi programată pe de o parte, condiţiile în care ea are loc, pe de altă parte, dau acestei consfătuiri un caracter cu totul deosebit.

Intr-adevăr, conducerea Uniunii Scriitorilor şi-a propus ca întîlnirea dintre scriitorii tineri şi cei mai vîrstnici să constituie un prilej de analiză a succeselor şi a rămînerilor în urmă a celor mai proaspeţi condeieri ai noştri — aceasta ca o latură teoretică a consfătuirii, adică: raport, discuţii la raport, concluzii dar în acelaşi timp (ca o contribuţie practică şi ca un ajutor concret dat de către cei cu mai multă experienţă, celor de curînd intraţi în rîndurile noastre), a înscris în programul acestor zile un număr de seminarii privitoare la poezie, proză, dramaturgie, literatură pentru tineret şi copii. Scriitorii aparţinînd celor două generaţii vor putea astfel să cerceteze şi să dezbată împreună o serie de materiale publicate sau inedite, unii să ofere — ceea ce e destul de uşor — ceilalţi să primească — ceea ce e ceva mai greu! — ajutorul unei experienţe profesionale mai îndelungate.

Este de la sine înţeles că nici aci latura teoretică şi cea practică nu pot fi despărţite, generalizările pornind de la exemplele oferite de frontul literar şi discutarea textelor în seminar urmărind nu atît sublinierea calităţilor şi detectarea slăbiciunilor unei lucrări anumite, ci orientarea tînărului scriitor — şi a celorlalţi colegi de îndeletnicire şi de leat — în privinţa întregii lor activităţi viitoare.

Contactul acesta viu şi nemijlocit va avea darul să completeze informaţia noastră, a unora despre ceilalţi, cît şi pe acela de a contribui la dobîndirea unei vederi de ansamblu — şi implicit de perspectivă — într-un sector în care cei mai mulţi dintre cei luaţi în discuţie au publicat încă puţin şi sporadic, adesea în publicaţii din provincie, care nu ne vin întotdeauna în mînă, nouă celor mai bătrîni, sau pe care nu le căutăm cu destulă perseverenţă... Într-un caz, ca şi în celălalt, e destul de anevoios să-ţi formezi o părere despre un tînăr a cărui semnătură o întîlneşti la răstimpuri destul de mari, care, deşi a scris douăzeci de poezii încă nu şi-a publicat „operele complecte" şi cu care o convorbire poate fi mai revelatorie — şi poate chiar mai utilă, mai eficientă — decît urmărirea lui de-a lungul vremii şi corespondenţa înfiripată uneori de-a latul ţării!

Mai trebuie adăugat că schimbul de experienţă cel mai fecund va fi acela dintre ei înşişi, ascultîndu-se, judecîndu-se unii pe ceilalţi din perspectiva aceluiaşi capital de viaţă şi de meşteşug, căci pînă la urmă „sfaturile" cele mai preţioase nu pot cruţa reluarea de la început, prin toate meandrele... şi prăpăstiile, a drumului, de către fiecare în parte.

Dar consfătuirea tinerilor scriitori, în martie 1956, are loc în împrejurări care fac ca ea să depăşească obiectivele ei stricte: este prima manifestare mai amplă a Uniunii Scriitorilor după istoricul Congres al II-lea al partidului nostru, prilej de a dezbate şi oral sarcinile ce revin întregii noastre bresle în lumina hotărîrilor trasate baricadei ideologice, cît şi în aceea a directivelor generale cari ne concern în calitatea noastră de cetăţeni, egal răspunzători de bunul mers al treburilor obşteşti, şi de cronicari ai vremilor pe care le trăim.

In sfîrşit, consfătuirea aceasta are loc în preajma Congresului Uniunii Scriitorilor şi ea va oferi un bogat şi variat material de informare şi de apreciere, atît raportorilor cît şi tuturor participanţilor la dezbaterile Congresului. Vreau să subliniez că se face o greşală atunci cînd se acordă un grad excesiv de „specificitate" scrisului celor tineri. Problemele sînt aceleaşi, metodele de a le trata nu diferă, concluziile pe care trebuie să le tragem nu pot fi nici ele altele. Pentru tineri ca şi pentru vîrstnici se pun cu aceeaşi acuitate o serie de întrebări — şi răspunsurile se deosebesc cel mult în nuanţă, în intensitate —: în ce măsură ţinem pasul revoluţiei noastre din celelalte domenii de activitate? A ajuns „precumpănitoare" preocuparea pentru actualitate? Se adresează literatura pe care o facem maselor mari şi mereu crescînde, de cititori? Dar oare această accesibilitate nu se întîmplă în dauna măiestriei, a exigenţei şi auto-exigenţei artistice? În ce măsură am lichidat înrîuririle şi rămăşiţele curentelor formaliste — şi ale celor „conţinutiste"? Şi întrebarea constantă şi primordială, aceea care dă răspunsul-cheie tuturor celorlalte: Ne-am apropiat de viaţă, o cunoaştem, o înţelegem şi o iubim, aşa cum trebuie, aşa cum merită?

Am enumerat o parte din aceste probleme—care vor face obiectul dezbaterilor şi seminariilor din zilele viitoare — pentru a formula observaţia că, deşi aceleaşi pentru toate generaţiile de scriitori, ele apar mai limpezi cînd e vorba de începători, calităţile ca şi defectele vădindu-se, ca să zic aşa, în forme „pure", nemăsluite, nederutante... Ele scot adesea la iveală, sub forma caricaturală, — involuntar, de sigur! — abaterile şi opintirile „maeştrilor" luaţi ca model... Dar în aceeaşi vreme oferă o imagine neretuşată a orientării generale a întregii noastre literaturi. In sensul acesta, consfătuirea tinerilor scriitori ne va pune la îndemînă un important material de reflecţie pentru Congresul nostru din vara acestui an.

★

Tinerii noştri tovarăşi se înfăţişează cu incontestabile succese, cu multe realizări meritorii: mulţi dintre dînşii deşi aparţin pe drept cuvînt categoriei de „tineri" şi chiar de „foarte tineri" scriitori şi-au cîştigat locuri în primele rînduri ale întregii oşti scriitoriceşti. Victoriile acestea sînt pricină de bucurie şi de mîndrie pentru noi toţi. Editurile au tipărit în anul trecut zeci de volume purtînd semnături apărute în publicistica noastră cu numai cîţiva ani în urmă. În anul acesta, vor apărea — mă refer numai la sectorul poezie — volume noi ale lui Ştefan Iureş, Mihai Gavril, Rusalin Mureşanu, Al. Andriţoiu, Ion Brad, Aurel Rău, Gh. Tomozei, Nicolae Labiş, Tiberiu Utan, Doina Sălăjan, Ion Horea, Victor Felea, Valeria Boiculesii şi ale altora, cei mai mulţi fiind la al doilea sau al treilea lor volum. Revistele noastre — şi în primul rînd „Tînărul Scriitor" aduc, cu fiecare număr nou, un proaspăt răsad de semnături... Unii dintre aceşti tineri îşi cuceresc în destul de scurtă vreme (nu vreau să mai reiau paralela cu îndelungata menţinere în anonimat a debutanţilor din vremurile tinereţii noastre) dragostea şi stima cititorilor şi a colegilor lor mai bătrîni. Alţii, din păcate — păcatele lor şi adesea şi ale noastre! — îşi fură căciula cu lauri, devin nişte simpli producători de versuri în serie, de versuri „de serie" şi termină prin a desnădăjdui cele mai îndărătnice indulgenţe... In sfîrşit, pe marginea vechei zicale „tot romînul se naşte poet" putem adăuga observaţia că nu e destul să te naşti — ci trebuie să fii şi... viabil şi că adesea deplorăm dispariţia prematură a unor promiţătoare talente, care „se lasă păgubaşe" — ostenite încă înainte de a da bătălia pînă la capăt. Am putea face un lung pomelnic de bolizi, pe cît de strălucitori, pe atît de efemeri, răsăriţi şi apuşi pe firmamentul tinerei poezii... Cine răspunde de acest „rebut" dintr-un material atît de preţios? În aceeaşi măsură: intervenţiile indiscrete, vexatorii uneori ale îndrumătorilor — dar şi... discreţia care merge pînă la nepăsare a multora dintre noi, cei vîrstnici. Nu e deajuns să te „preocupi" de schimbul de mîine în împrejurări festive, ca aceasta de acum, aşa cum nu este deajuns să fii amabil cu tovarăşele, în ziua de 8 Martie.

★

A devenit aproape un loc comun paragraful din orice articol despre literatură, care se răfuieşte cu „comoditatea", cu lipsa de operativitate a criticii noastre. Unde oare poate fi ea de mai mult ajutor decît acolo unde este vorba de tineri, de aceia care luptă încă să-şi definească poziţiile, să-şi individualizeze „profilul", să-şi însuşească — în mod creator — experienţa înaintaşilor... Se scrie puţin şi rar—cu puţine şi rare excepţii! — şi atunci nu de către corifeii criticii, de „titularii" rubricilor, ci de alţi tineri, adesea păscuţi de îndoieli şi stîngăcii similare cu ale acelora pe care îi tund, rad şi frizează, ca să-şi „facă mîna"!

Deşi fiinţează rubrici cu „primii paşi" în multe periodice ale noastre, socotesc că am greşit abandonînd tradiţionala „poştă a redacţiei". Fireşte că ea ar trebui concepută într-un spirit nou, altul decît acela al laconicelor: „Mai încercaţi... Citiţi versurile Maestrului Cutare". O asemenea rubrică ar trebui încredinţată chiar Maestrului Cutare şi altora la fel de maeştri ca şi el, pentru ca poştaşul să aducă începătorului un cuvînt afectuos şi competent, pentru a fi încurajat — ori la nevoie descurajat! — de un om cu autoritate, cu simţ de răspundere, cu o dragoste pentru poeţi... care să nu-i anuleze dragostea pentru poezie. Ştiu că redacţiile primesc şi „rezolvă" teancuri, mormane de versuri. Dar după o selecţie, desigur legată de riscuri, de arbitrariul gusturilor personale, de „afinităţi" pînă la urmă — nu ar fi oare minunat ca scriitorii noştri cei mai de seamă să asigure, prin rotaţie, permanenţa unor astfel de rubrici — sau, cu alte cuvinte, să dea un caracter de continuitate seminariilor experimentale ... şi sărbătoreşti!

Grupînd materialele primite pe probleme — să zicem „tematică" sau „lexic şi imagine" sau mai precis „despre sonet" — îmi vine acesta în gînd pentru că de la o vreme se practică foarte mult de către tineri, care intitulează astfel cam orice producţie de 14 rînduri — s-ar putea face o treabă bună, cu rezultate palpabile şi cu o evidenţă relativ uşor de ţinut.

În aceeaşi ordine de idei, una dintre cele dintîi munci obşteşti ale scriitorilor fruntaşi ar trebui să fie prezenţa în mijlocul cenaclurilor, atît în Bucureşti cît şi în alte oraşe ale ţării. Multe sfiiciuni ale tinerilor s-ar topi, simţind atenţia, căldura frăţească sau părintească a unor oameni pe care îi cunosc din scris — şi le-ar cunoaşte şi culoarea glasului — multe „îngropări" datorate nepriceperii sau relei voinţi, ar putea fi evitate.

Căci să nu uităm: tineri scriitori nu sînt numai cele cîteva zeci de „cadre" pe care le ştim — şi le-am poftit nominal să ne consfătuim, ci încă mulţi alţii, mereu alţii noi, în uriaşul, inepuizabilul rezervor pe care-l reprezintă poporul nostru, atît de dăruit. Cu cît baza de selecţie va fi mai mare, prospecţiunea noastră mai adîncă, cu cît ajutorul va fi mai prompt — înainte de grave rătăciri sau de prea-timpurii abandonări — cu atît vom contribui mai temeinic la întărirea frontului literaturii noastre, la înflorirea realismului socialist, la slujirea patriei şi partidului nostru.

Martie 1956

Cooperativele meşteşugăreşti în preajma Congresului

Mîini harnice şi dibace

Peste două zile încep lucrările celui de-al doilea Congres al Cooperaţiei Meşteşugăreşti. Talentaţi pictori, pricepuţi croitori, cizmari etc. îşi vor analiza activitatea, vor cunoaşte noi sarcini care se pun pentru dezvoltarea acestui sector al economiei noastre naţionale.

In fiecare an cînd la un colţ de stradă florăresele te-mbie să cumperi ghiocei, nu ştiu de ce îţi pătrunde în suflet un sentiment neobişnuit, care-ţi înaripează gîndurile, îţi îndeamnă visele la călătorii în viitorul indepărtat. Poate pentru că oamenii iubesc prea mult aceste gingaşe flori, poate pentru că le este dragă primăvara, cu toate capriciile ei. Unei străzi din Bucureşti i s-a dat denumirea „Ghiocei". Dacă zidurile clădirilor orînduite pe cele două laturi ale străzii ar prinde glas, cîte lucruri n-ar putea ele povesti. Iată, în casa aceasta bătrînească, doi tineri şi-au unit de curînd vieţile, dincolo cel mai mic membru al familiei şi-a deschis guriţa ca o cireaşă pîrguită şi a spus pentru prima dată cuvîntul „mamă".

Strada Ghiocei nr. 20. Ce ascund oare în spatele lor zidurile de culoarea obrajilor unor fete ce joacă pentru prima oară în horă alături de flăcăul îndrăgit?... Entuziasm creator. Lucruri aproape obişnuite, create de oameni pentru oameni.

EXPERIENŢA

Au bătut în poartă tocmai cînd ziua se înfrăţea cu noaptea. Mai întîi şi-a făcut apariţia un cîine mare, lăţos care vrînd se pare să-şi dovedească vrednicia, începu să latre furios. S-a dat bătut numai atunci cînd a auzit glasul stăpînei, o femeie bine legată, care, se vede, trebăluia prin gospodărie.

— Bună seara, vă rugăm să ne permiteţi o experienţă...

— ? ? ?

Citind pe faţă nedumerirea femeii, unul din grupul de oameni care purtau cu ei un colet de o mărime apreciabilă, continuă:

— Vrem să probăm maşina pentru spălat rufe...

— Maşina.. de... pe onoarea mea, glumiţi — zise femeia abia stăpînindu-şi rîsul.

După un schimb de cuvinte, vizitatorii şi gazda au ajuns la înţelegere.

— Iată nişte cămăşi ale copiilor, le-au murdărit — încercă să se scuze femeia — la minge. Să vedem şi minunea asta...

Apă, săpun, priză şi peste cîteva minute cămăşile au fost spălate şi stoarse. Gospodina nu mai contenea să se mire.

Experienţa aceasta s-a repetat timp de o lună şi pe unde a fost făcută a stîrnit mirare şi admiraţie.

Voiau oamenii să încerce rezistenţa maşinii, să afle părerea celor mai competenţi oameni în această materie. Aşa au putut fi înlăturate din vreme cele mai mici defecţiuni, mai cu seamă cele de la lagărul agitatorului care permitea scurgerea apei.

„E. B." sînt iniţialele imprimate pe sutele de maşini de spălat rufe produse în anul acesta. „E. B." va fi imprimat şi pe cele 50 maşini realizate, peste plan, în cinstea celui de al doilea Congres al Cooperaţiei Meşteşugăreşti. Dacă te gîndeşti că în opt ore maşina spală lenjeria unei familii compusă din patru persoane folosind în decurs de o lună, cu 50 la sută mai puţin săpun şi sodă, decît în mod obişnuit, apreciezi mai mult colectivul cooperativei meşteşugăreşti „Electrobobinajul".

PE DRUM ALEARGĂ UN CAMION

Un sunet puternic de claxon ţi-a atras atenţia că vei fi întrecut. Orice încercare de a grăbi pasul este zadarnică. Silueta masivă a camionului s-a conturat o clipă la curba serpentinei care se revarsă aidoma unui şarpe înfuriat. Au apărut mai întîi farurile cu lumina lor jucăuşă în care se împletesc într-un iureş ameţitor fulgi mari de nea, apoi camionul. Îţi ridici pălăria în semn de omagiu. S. R. — 101, fabricat în R.P.R., a dispărut de mult ducînd cu sine, pentru cine ştie a cîta oră, şi pentru cine ştie care întreprindere, materia primă atît de aşteptată.

Călătorule, îndrăgostit de locurile pitoreşti ale patriei, camionul care te-a sfidat alergînd nebuneşte, poartă în pîntecul său dinamul, releul, claxonul şi alte piese fabricate în această cooperativă. Şi nu uita, tot în cinstea Congresului planul la aparatajul electric pentru S. R. — 101 a fost depăşit cu peste 15 la sută.

DOSARUL NR. 9851

Inăuntru hîrtii şi un referat: „Se va executa în maximum 30 zile". Urmează o semnătură. Ce se va executa? De bună seamă că un nou produs.

Creatorul este un tînăr înalt, cu expresia feţei dură şi în acelaşi timp prietenoasă. Cutele care de un timp poposesc tot mai des pe fruntea lată, ca norii pe întinderea nemărginită a cerului, trădează o preocupare permanentă. E dat tînărului acesta să n-aibă astîmpăr. Dacă s-a construit maşină de spălat rufe, de ce adică să nu se poată face şi una pentru spălat vase? Ce, munca aceasta migăloasă şi dezagreabilă nu poate fi „mecanizată"? Şi în mintea tehnicianului Craiu Graţian ideea aceasta a prins rădăcini tot mai adînci. Şi pentru că mai multe capete judecă întotdeauna una mai bine, Craiu şi-a împărtăşit gîndurile, şi-a arătat planurile tehnicienilor Barthel Siegward şi Radu Căpriţă împreună au studiat, proiectat şi executat prima maşină casnică de spălat vase din ţara noastră, maşină care funcţionează electric.

LIDIA POPESCU

Noile sfaturi populare regionale dezbat problemele agriculturii

În întreaga ţară, deputaţii sfaturilor populare regionale, aleşi la 11 martie, s-au întrunit în sesiuni de constituire. In cadrul acestor sesiuni au fost validate mandatele noilor deputaţi şi au fost alese noile comitete executive şi comisiile permanente ale sfaturilor populare.

Deputaţii au dezbătut pe larg activitatea de viitor a sfaturilor populare regionale, luînd hotărîri menite să ducă la îndeplinirea tuturor sarcinilor ce revin organelor locale ale puterii de stat în organizarea şi conducerea construcţiei economice şi culturale locale, în lumina directivelor Congresului al 2-lea al P.M.R.

In sesiunea Sfatului popular regional Iaşi s-a arătat că în anul acesta suprafaţa arabilă a regiunii va creşte cu încă 12.200 ha

Planul de măsuri al Comitetului executiv al Sfatului popular al Regiunii Autonome Maghiare adoptat în prima sesiune a sfatului popular prevede printre altele organizarea de consfătuiri, schimburi de experienţe, vizite la gospodăriile colective şi demonstraţii practice, în vederea realizării unor noi progrese pe drumul transformării socialiste a agriculturii.

In dezbaterile ce au avut loc la prima sesiune a Sfatului popular regional Piteşti s-a arătat că Documentele Congresului al 2-lea al P.M.R. au constituit un puternic stimulent în munca de transformare socialistă a agriculturii. De la începutul anului în regiunea Piteşti au fost înfiinţate peste 100 de gospodării colective şi întovărăşiri

Pentru a asigura succesul lucrărilor în campania agricolă de primăvară, deputaţii din Sfatul popular al regiunii Stalin au adoptat în prima lor sesiune un plan de acţiune prin care se prevede extinderea lucrărilor mecanizate, astfel ca semănăturile să fie efectuate cu maşini pe o suprafaţă de 90.000 de ha. Anul acesta va fi însămînţată în cuiburi aşezate în pătrat o suprafaţă de 27.100 ha.

Sport Sport Sport

După jocurile primei etape a campionatului categoriei A la fotbal

Un rezultat just

Cu tot frigul pătrunzător, duminică după amiază încă de la orele două, coloane compacte de iubitori ai jocului de fotbal se îndreptau grăbiţi spre stadionul Giuleşti. Fiecare dorea să ocupe un loc cît mai bun. Interesul era firesc. După o întrerupere de cîteva luni, a fost reluat campionatul categoriei A la fotbal.

Primul joc oficial al sezonului, desfăşurat pe stadionul Giuleşti, a pus faţă în faţă două echipe dornice ca în acest an să demonstreze, mai mult decît în trecut, realele lor posibilităţi. Şi, într-adevăr, Locomotiva Bucureşti şi Minerul Petroşani, în ciuda condiţiilor atmosferice vitrege (vînt puternic, frig), au desfăşurat un joc promiţător.

Jocul a avut două aspecte distincte. In prima parte, feroviarii bucureşteni sînt aceia care atacă mai mult, mai legat. Ei desfăşoară un joc ofensiv, mai cu seamă pe partea dreaptă a terenului, unde Copil III este lansat deseori în adîncime. Linia de mijlocaşi Bodo-Neamţu ajută foarte mult atacul. Faţă de situaţiile create însă, bucureştenii puteau să-şi asigure în această repriză un avantaj mai mare. Şi ei au dovedit numai cu o săptămînă înainte, într-un meci amical cu Dinamo Bucureşti, că au o linie de atac eficace, care ştie să „găsească" poarta, să fructifice. Acest lucru nu s-a întîmplat însă duminica aceasta.

Fireşte, după prima etapă a campionatului categoriei A — etapă în care şi într-o echipă şi în alta au figurat multe elemente tinere care nu au mai jucat într-o competiţie de asemenea proporţii — nu se poate stabili cu precizie de ce în general comportările nu au fost cele aşteptate. Viitoarele jocuri grele, care vor suda mai bine echipele, vor dovedi în ce măsură „timiditatea" va dispare, făcînd loc dorinţei de a juca cu curaj, cu calm, de la egal la egal cu orice partener.

Fotbaliştii de la Petroşani au obţinut un just rezultat de egalitate. Avînd o pregătire fizică bună, Minerul Petroşani la prima evoluţie în acest an în Capitală, a plăcut. In repriza a doua, mai cu seamă după golul înscris de Paraschiva în min. 47 echipa a jucat cu mai mult curaj, mai insistent în atac. Totuşi a existat impresia că fotbaliştii de la Minerul au luptat pentru a obţine un rezultat de egalitate, lucru pe care de altfel l-au reuşit. Este bine ca antrenorii Sepci şi Cricovan să imprime echipei un joc mai ofensiv, dorinţa de a cîştiga şi nu de a se mulţumi cu un punct cîştigat. Socotim că acest lucru, pe lîngă altele, trebuie să primeze pe viitor, astfel ca echipa din Petroşani să justifice încrederea minerilor din Valea Jiului.

R. CALARAŞANU

Meci ca oricare altul

Nu am fost printre aceia care să-şi fi închipuit că „Progresul" (Bucureşti) — „Ştiinţa" (Cluj) va însemna altceva decît ceea ce văzusem în trecutul campionat. Oricîte declaraţii optimiste vor fi făcut antrenorii, tehnicienii, jucătorii noştri în preajma deschiderii competiţiei — ne-am gîndit totuşi că prima etapă rămîne... prima etapă, lucrurile nu se pot schimba peste noapte, şi un şirag lung de „perle fotbalistice" ar fi o iluzie. Meciul, într-adevăr, nu ne-a oferit surprize; a fost o întîlnire ca atîtea altele, la care am asistat anul trecut şi de care nu mai vrem să vorbim. Pe mulţi aceasta i-a enervat, i-a dezamăgit şi am avut — de la prima etapă — spectacolul mulţimii care pleacă plictisită cu un sfert de oră înainte de sfîrşit. Noi nu ne-am supărat şi am căutat, răbdători, ca din meciul acesta lipsit de orizont, cenuşiu, să alegem măcar cîteva lucruri valabile pentru viitoarele evoluţii ale echipelor. Cea care ne îngrijorează mai mult este „Ştiinţa"; n-am avut impresia că studenţii clujeni s-au depărtat de jocul lor steril, încărcat de inutilităţi. Sînt în jocul lor — bazat ca deobicei pe elan — atîtea driblinguri nemotivate, atîtea „bateri pe loc", o asemenea desconsiderare, la urma urmelor, a porţii adversarului, încît pînă şi cei mai aprinşi suporteri îşi ies din sărite. Cum nu înţeleg „băieţii" aceştia inimoşi că aşa nu se mai joacă astăzi fotbal?

„Progresul" — departe de forma sa cea bună — păstrează totuşi (în repriza I-a ni s-au oferit cîteva dovezi convingătoare, mai ales al doilea gol), acele trăsături care i-au adus aprecieri unanime: nerv şi economie în acţiune, joc pe contraatac, simplitate plăcută. Ozon şi Cosma ni s-au părut la o treaptă superioară de pregătire. Apărarea nu inspiră însă suficientă încredere; lipsa lui Tănase se resimte. Ciocea, Gref şi mai ales P. Moldoveanu, nu s-au încadrat încă în stilul de joc al echipei. Oricum, „Progresul" mai are mult de lucru pînă să ajungă cel puţin la nivelul care i-a adus locul trei în campionatul anului trecut.

CORNEL STANCA

Iată celelalte rezultate din ţară:

Dinamo Bacău—Dinamo Bucureşti 0—1 (0—1).

Flacăra Ploeşti — Locomotiva Timişoara 2—2 (2—1).

Ştiinţa Timişoara — Progresul Oradea 1—0 (1—0).

Dinamo Oraşul Stalin — C.C.A. 0—1 (0—0).

Eleva Magda Onţanu

Cine cunoaşte începuturile activităţii sportive ale Elenei Leuştean, desigur că şi-o aminteşte pe aceasta îndreptîndu-se vertiginos spre groapa de sărituri, realizînd de fiecare dată performanţe valoroase. Dar astăzi... maestra sportului Elena Leuştean este cea mai bună gimnastă a ţării.

Intr-un mod asemănător şi-a început activitatea sportivă Magda Onţanu, elevă în clasa a IX-a D a Şcolii medii de fete nr. 8.

Inceputul afirmării sportive i-a surîs Magdei Onţanu acum trei ani cînd, alergînd, vîntul îi flutura pe umeri cravata purpurie. Magda a cules primele victorii la Spartachiada de atletism a pionierilor, cînd nu i-a „scăpat" nici un titlu. De aceea afirmă ea cu mîndrie: „Am la „activ" multe victorii şi ca răsplată, am primit numeroase diplome şi chiar plachete".

Atletismul şi mai precis săritura în lungime a pasionat-o mult pe această mică sportivă. Nu este de loc uşor ca la vîrsta de 16 ani să realizezi la săritura în lungime 4,10 m.

Dar nu de multă vreme, din luna decembrie, Magda a părăsit atletismul.

Impreună cu colegele sale din clasa a IX-a ea a format o echipă de gimnastică. E drept că la bară fixă, la bîrnă sau la paralele inegale, fetele din „a IX-a" nu au lucrat prea mult. Au învăţat şi s-au perfecţionat în executarea exerciţiilor G.M.A. S-au prezentat la concursul pe şcoală, şi nicio altă echipă nu le-a întrecut.

Zilele trecute, sala de sport a colectivului sportiv Metalul-Energia a cunoscut un freamăt deosebit. Se desfăşura aci faza pe raionul I. V. Stalin din Capitală a Spartachiadei de iarnă a tineretului la gimnastică.

In fruntea echipei Şcolii medii de fete nr. 8, care s-a clasat pe primul loc, păşea şi de data aceasta Magda Onţanu. Magda a dovedit că posedă reale calităţi necesare practicării gimnasticii sportive. Ea dovedeşte o bună mobilitate, multă graţie şi supleţe. De asemenea se vede că a lucrat şi pentru coordonarea mişcărilor. Este evident că Magda Onţanu a fost una dintre cele mai bune concurente şi nu numai din echipa sa. Dacă s-ar fi desfăşurat şi un concurs individual, ea ar fi avut de spus poate, cel mai greu cuvînt.

Magda „a făcut cunoştinţă", în timpul scurt de cînd practică gimnastica, şi cu aparatele. Lucrează cu multă pasiune la inele şi la paralele inegale. Exerciţiile la sol o pasionează. In sala de gimnastică a şcolii, Magda a început pregătirile pentru clasificare la categoria junioare.

In cadrul antrenamentelor pentru campionatul de gimnastică al şcolilor medii, ea va trebui să lucreze mai mult la aparate. Pentru aceasta este necesar ca tînăra gimnastă Magda Onţanu să fie îndrumată cu multă atenţie şi grijă spre a face primii paşi pe drumul însuşirii măiestriei sportive.

I. NEAGU

Pe scurt!

In faţa unui mare număr de spectatori, pe aleile Parcului Muncitoresc din Oradea s-au desfăşurat duminică finalele campionatului republican de cros individual şi pe echipe.

Proba de 10.000 m. rezervată seniorilor a fost dominată de dinamovistul Victor Pop şi reprezentantul asociaţiei Metalul, Dinu Cristea. Încă de la plecare cei doi atleţi s-au distanţat reuşind să-şi mărească în permanenţă avansul faţă de grupul următor. Cu 4000 m. înainte de sosire, Victor Pop se distanţează şi ocupă locul întîi cu timpul de 32'18"0. Pe locul doi s-a clasat Dinu Cristea cu 32'26"0, iar pe locul trei T. Strzelbinski în 32'29"0.

La senioare titlul de campioană a fost cucerit de Nina Pasciuc (Ştiinţa) care a parcurs 2500 m. în 8'39"0.

Alte rezultate înregistrate: *juniori 3000 m.*: 1. A. Barabaş (Voinţa) 9'26"0; 2. I. Balotescu (Metalul) 9'29"0; *junioare 1000 m.* 1. Carin Roth (Flamura Roşie) 3'26"0; 2. Anastasia Blaga (Flamura Roşie) 3'29"0.

★

La 19 martie s-a desfăşurat cea de a 15-a şi ultima rundă a turneului internaţional de şah de la Dresda. Marele maestru Averbach a obţinut victoria în partida cu Şterner, iar Holmov a remizat cu Uhlmann. Tot remiză s-a terminat şi partida Pachman-Fuchs. Reprezentantul R.P.R. Victor Ciocîltea a jucat cu maestrul polonez Sliwa. Partida s-a întrerupt şi va fi continuată astăzi.

In urma acestor rezultate şahiştii sovietici Averbach şi Holmov au ocupat locul 1—2 cu cîte 12 puncte fiecare. Indiferent de rezultatul din partida cu Sliwa, Ciocîltea va ocupa locul trei deoarece are 10 puncte.

★

Duminică a început campionatul republican de rugbi. La această ediţie îşi dispută titlul de onoare 10 dintre cele mai puternice echipe din ţară. Primele jocuri desfăşurate au demonstrat că lupta pentru cucerirea titlului de campion se anunţă în acest an foarte interesantă. Echipa campioană a ţării, Locomotiva Griviţa Roşie a întrecut cu scorul de 20-0 echipa Constructorul din Oraşul Stalin. In alte meciuri Dinamo Bucureşti a dispus cu 5-0 de Dinamo IX iar C.C.A. a întrecut cu 17-3 pe Locomotiva I.C.F.

Spartachiada de iarnă a tineretului

Cei mai buni din 74.000 de participanţi

PIATRA NEAMŢ (de la trimisul nostru).— Oraşul Piatra Neamţ a găzduit duminică întrecerile etapei regionale a Spartachiadei de iarnă a tineretului. Aproape 200 de tineri cîştigători ai etapelor raionale au venit să-şi dispute întîietatea la întrecerile de schi, tenis de masă, şah şi trîntă.

Aproape 30 de tineri au venit în parcul Cozla pentru a-şi disputa întîietatea la schi. La juniori, primul loc a fost cucerit de Craciovici Ion din oraşul Piatra Neamţ. La junioare, pe locul întîi s-a clasat Gracsoc Natalia din Tg. Ocna. Probele rezervate seniorilor au revenit lui Anghel Constantin din Piatra Neamţ şi Constanţa Felicia din Bacău.

In acelaşi timp, în sala colectivului Voinţa din centrul oraşului s-au desfăşurat întrecerile de trîntă. Iată rezultatele: categoria 57 kg. — Irimia Constantin din raionul Roman; categoria 67 kg. — Ciobanu Petre din Moineşti; categoria 77 kg. — Zaharia Gheorghe din raionul Tg. Neamţ. Ultima categorie, peste 77 kg. i-a revenit lui Boatcă Ioan din Moineşti.

Intrecerile de tenis de masă care s-au desfăşurat în sala clubului „Vasile Roaită" au trezit un deosebit interes în rîndurile spectatorilor. In mod deosebit s-a remarcat cu acest prilej tînărul Hari Rozenberg, elev în clasa a IX-a a Şcolii medii de băieţi din oraşul Piatra Neamţ care a cucerit titlul de campion regional al Spartachiadei de iarnă a tineretului la această probă. La fete, victoria a revenit concurentei Moraru Maria, reprezentanta raionului Moineşti.

Desigur că cele mai interesante au fost întrecerile la şah, care prin dîrzenia concurenţilor s-au ridicat la un nivel corespunzător. După mai multe ore de joc, arbitrii concursului au declarat învingători pe Popescu Gheorghe — reprezentantul oraşului Tg. Neamţ, iar la fete pe tînăra şahistă Nacu Maria din Piatra Neamţ. Acelaşi titlu l-au cîştigat Oancea Pavel din raionul Tg. Neamţ şi Detrea Anişoara din raionul Roman în întrecerile desfăşurate între tinerii de la sate.

Disputa a fost cu atît mai dîrză cu cît aceşti tineri sportivi sînt cei mai buni reprezentanţi ai celor 74.000 participanţi din regiunea Bacău la Spartachiada de iarnă a tineretului.

AL. PINTEA

În întîmpinarea sesiunii extraordinare a Consiliului Mondial al Păcii

„Pentru oprirea cursei înarmărilor, pentru interzicerea armelor de distrugere în masă" — este chemarea sub care se desfăşoară mitingurile organizate în fabricile şi uzinele din Capitală şi din alte oraşe, în întîmpinarea sesiunii extraordinare a Consiliului Mondial al Păcii consacrată problemei dezarmării, ce se va deschide la Stockholm la 5 aprilie.

La mitingul care a avut loc luni la amiază la uzinele „Matyas Rakosi" a luat cuvîntul tov. Stelian Moraru, vicepreşedinte al Consiliului Central al Sindicatelor membru în Comitetul Naţional pentru Apărarea Păcii din R.P.R.

După ce a scos în relief lupta consecventă a U.R.S.S. pentru încetarea cursei înarmărilor, vorbitorul a spus:

Poporul nostru, profund ataşat politicii de pace şi colaborare internaţională promovată de partidul şi guvernul nostru, este conştient că în prezent războiul poate fi preîntîmpinat prin lupta activă a popoarelor. Plini de încredere în viitor, să ridicăm tot mai sus stindardul luptei pentru pace, să întărim neobosit puterea economică a patriei noastre, care păşeşte alături de celelalte ţări ale lagărului socialist, în frunte cu U.R.S.S. şi R. P. Chineză, în primele rînduri ale luptei pentru pace trainică, pentru prietenie şi colaborare între toate popoarele.

Muncitorii, inginerii, tehnicienii şi funcţionarii uzinelor „Matyas Rakosi" au adoptat o moţiune în care salută convocarea sesiunii extraordinare a Consiliului Mondial al Păcii consacrată problemei dezarmării.

Despre însemnătatea deosebită a acestei sesiuni, despre voinţa fermă a poporului nostru şi celorlalte popoare de a se realiza un acord în problema dezarmării, pe baza propunerilor guvernului sovietic din 10 mai 1955, a vorbit tov. Larisa Malcu, membru în Prezidiul C.C. al Sindicatului Muncitorilor din industria uşoară

La fabrica textilă „7 Noiembrie" mitingul s-a desfăşurat într-o atmosferă de ataşament pentru cauza păcii şi a prieteniei între popoare.

(Agerpres)

În Săptămîna Mondială a Tineretului

In cadrul Săptămînii Mondiale a Tineretului, între 21 şi 27 martie, va fi organizat în Capitală un festival al filmului pentru tineret. Cu acest prilej, la cinematograful „Maxim Gorki" vor rula filmele „Poemul pedagogic", „Pe baricadă", „In zori de zi". „Cei 5 din str. Barska", „Alarmă în munţi" „Fantomele părăsesc piscurile" şi „Intîlnire pe Vistula" (Festivalul Mondial al Tineretului şi Studenţilor de la Varşovia).

Tot în zilele Săptămînii Mondiale a Tineretului vor fi organizate bazare cu cărţi pentru tineret la librăriile Tineretului, Centrală şi Librăria Noastră nr. 3. In întreprinderi, şcoli, facultăţi şi instituţii vor lua fiinţă expoziţii cu vînzare şi standuri cu cărţi pentru tineret. Vor fi expuse cu acest prilej ultimele noutăţi literare şi ştiinţifice în limba romînă şi în alte limbi, cărţi despre lupta tineretului pentru pace, pentru o viaţă mai bună.

(Agerpres)

Conferinţa pe ţară a cercurilor ştiinţifice studenţeşti

In zilele de 21 şi 22 aprilie se vor desfăşura lucrările conferinţei pe ţară a cercurilor ştiinţifice studenţeşti.

Conferinţa pe ţară va fi precedată de conferinţe ale cercurilor ştiinţifice studenţeşti care se vor desfăşura în cadrul instituţiilor de învăţămînt superior la sfîrşitul lunii martie. Cele mai valoroase lucrări ştiinţifice prezentate cu acest prilej vor fi luate în discuţia conferinţei pe ţară.

Sîmbătă s-a constituit la Universitatea „C. I. Parhon" comisia pentru organizarea lucrărilor secţiilor: electrotehnică, energetică, electronică, construcţii, ştiinţe agrozootehnice, ştiinţe biologice şi ştiinţe sociale, lucrări care vor avea loc la Bucureşti.

De peste HOTARE

Delegaţia de energeticieni sovietici vizitează Londra

*PRIMIREA LUI G. M. MALENKOV DE CĂTRE EDEN * DELEGAŢIA SOVIETICĂ A VIZITAT STAŢIUNEA ATOMICĂ EXPERIMENTALĂ.*

LONDRA 18 (Agerpres). — TASS transmite: La 17 martie delegaţia de energeticieni sovietici care se află în Anglia a vizitat marea centrală electrică londoneză Battersea cu o putere de 512.000 Kw.

Grupul de delegaţi a vizitat Administraţia energetică centrală, unde a luat cunoştinţă în amănunţime de planurile de reconstrucţie a sistemului energetic al ţării.

In aceeaşi zi lordul Reading, ministru de stat la Ministerul Afacerilor Externe, a oferit o recepţie în cinstea delegaţiei sovietice şi a lui G. M. Malenkov, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., şeful delegaţiei.

O. Jones, ministrul Combustibilului şi Energiei Electrice, care a luat cuvîntul, a declarat că în Anglia este bine cunoscută vestita lozincă a lui Lenin: „Comunismul este puterea sovietică plus electrificarea întregii ţări" şi se urmăreşte cu atenţie dezvoltarea Uniunii Sovietice în această direcţie, construcţia marilor hidrocentrale. Remarcînd că energeticienii englezi nu vor putea să-i primească pe oaspeţii lor sovietici cu amploarea gigantică a lucrărilor, Jones şi-a exprimat convingerea că totuşi oaspeţii vor avea prilejul să vadă în Anglia unele lucruri utile şi interesante în domeniul tehnic.

„Fie ca acest schimb, a spus el, să se dezvolte şi să se extindă. Fie ca aceasta să constituie o contribuţie la cauza întăririi înţelegerii, respectului reciproc faţă de ideile noastre".

In cuvîntarea de răspuns G. M. Malenkov a spus:

„Sperăm că întîlnirile noastre şi colaborarea noastră vor aduce o contribuţie folositoare atît la rezolvarea unor probleme tehnice şi de producţie, precum şi probleme prezentînd interes pe planul economiei naţionale, cît şi la cauza asigurării păcii şi securităţii popoarelor, dezvoltării şi întăririi unor relaţii de prietenie trainice între ţările noastre."

*

La 18 martie, G. M. Malenkov, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. şi ministrul Centralelor Electrice, şeful delegaţiei de energeticieni sovietici, a primit o delegaţie de muncitori englezi care i-au înmînat un mesaj de salut în care se exprimă speranţa întăririi prieteniei între popoarele sovietic şi englez.

*

In după amiaza aceleiaşi zile, membrii delegaţiei sovietice au vizitat împrejurimile Londrei şi palatul Hampton-Court, vechea reşedinţă a regilor Angliei.

*

LONDRA 19 (Agerpres). — TASS transmite: La 19 martie delegaţia energeticienilor sovietici în frunte cu G. M. Malenkov, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. şi ministru al Centralelor Electrice, a vizitat staţiunea atomică experimentală de la Harwell, care este principalul centru de cercetări ştiinţifice al Angliei în domeniul energiei atomice. Oaspeţii sovietici au fost întîmpinaţi de sir Edwin Plowden, preşedintele administraţiei britanice pentru problemele energiei atomice, prof. John Kockcroft directorul staţiunii, de locţiitorul său, dr. Shontand, şi de colaboratori ştiinţifici.

*

LONDRA 19 (Agerpres). — G. M. Malenkov, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., care se află la Londra a fost primit la 19 martie de primul ministru al Marii Britanii, Anthony Eden. La convorbire a luat parte de asemenea I. A. Malik, ambasadorul U.R.S.S. în Marea Britanie.

Sesiunea subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare

LONDRA 19 (Agerpres). La 19 martie s-a deschis la Lancaster House sesiunea subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare, la care iau parte delegaţiile Marii Britanii, Franţei, Uniunii Sovietice, Statelor Unite şi Canadei.

Deschizînd şedinţa subcomitetului, reprezentantul Angliei, Nutting, a anunţat că lucrările subcomitetului se vor desfăşura în şedinţe închise. In cuvîntarea sa el a subliniat deosebita însemnătate pe care o prezintă rezolvarea problemei dezarmării pentru reglementarea celorlalte probleme internaţionale nesoluţionate. In încheiere, Nutting şi-a exprimat speranţa că reprezentanţii celor cinci puteri din subcomitet vor căuta să ajungă la o hotărîre de comun acord în ce priveşte problema dezarmării.

Kim Ir Sen va vizita Cehoslovacia

PRAGA 19 (Agerpres). — CETEKA transmite: In vederea consolidării continue şi dezvoltării relaţiilor de prietenie şi colaborare între Republica Cehoslovacă şi Republica Populară Democrată Coreeană, guvernul R. Cehoslovace a invitat o delegaţie guvernamentală a R.P.D. Coreene, în frunte cu mareşalul Kim Ir Sen, preşedintele Cabinetului de Miniştri, să viziteze R. Cehoslovacă. In numele guvernului R.P.D. Coreene, mareşalul Kim Ir Sen a acceptat invitaţia guvernului R. Cehoslovace.

Sesiunea lărgită a prezidiului O. I. Z.

VARŞOVIA 19 (Agerpres). — PAP transmite: La 18 martie s-a deschis la Varşovia sesiunea lărgită a prezidiului Organizaţiei Internaţionale a Ziariştilor.

La sesiune participă Jean-Maurice Hermann (Franţa), preşedintele O.I.Z., Den To (China), vicepreşedinte al O.I.Z. Jaroslav Knobloch (Cehoslovacia), secretar general, precum şi reprezentanţi ai organizaţiilor de ziarişti din diferite ţări.

Ansamblul de dansuri populare al U.R.S.S. va face un turneu în S.U.A.

MOSCOVA 18 (Agerpres). — TASS transmite: In toamna a.c. Ansamblul de stat de dansuri populare al U.R.S.S. condus de Igor Moiseev, unul dintre cele mai populare colective coregrafice sovietice, va pleca în turneu în S.U.A. Tratative cu privire la călătoria ansamblului au fost duse în ultimele zile de S. Jurok, proprietarul societăţii americane de concerte „Jurok Artists Inc.", care se află în U.R.S.S.

Inmînarea premiului internaţional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare" şeicului Muhammed Al-Aşmar

DAMASC 19 (Agerpres). — TASS transmite: La 17 martie a avut loc la cinematograful „Fardus" din Damasc, solemnitatea înmînării premiului internaţional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare" şeicului Muhammed Al-Aşmar, fruntaş de seamă al vieţii publice din Siria, preşedintele Comitetului naţional al partizanilor păcii din Siria.

Solemnitatea a fost inaugurată de Munir Suleiman, scriitor şi activist pe tărîm social din Siria. Intr-o scurtă cuvîntare el a făcut o caracterizare a activităţii rodnice şi neobosite a şeicului Muhammed Al-Aşmar, îndreptată spre întărirea păcii între popoare şi a subliniat participarea sa activă la lupta de eliberare naţională a poporului sirian.

In numele Comitetului pentru decernarea premiilor internaţionale Stalin a luat cuvîntul scriitorul Nikolai Tihonov, preşedintele Comitetului sovietic pentru apărarea păcii care l-a felicitat călduros pe şeicul Muhammed Al-Aşmar pentru înalta distincţie.

In aplauzele asistenţei N. S. Tihonov a înmînat şeicului Muhammed Al-Aşmar diploma şi medalia de aur de laureat al premiului internaţional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare".

Cu o deosebită atenţie a fost ascultată cuvîntarea şeicului Muhammed Al-Aşmar, care, la cererea sa, a fost citită.

Schimb de mesaje între K. Voroşilov şi Gelal Bayar

MOSCOVA 19 (Agerpres). — TASS transmite textele schimbului de mesaje dintre K. Voroşilov, preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. şi Gelal Bayar, preşedintele Republicii Turcia:

„Excelenţei sale Gelal Bayar
Preşedintele Republicii Turce
Ankara

Cu prilejul celei de a 35-a aniversări a semnării tratatului sovieto-turc din 16 martie 1921: care a avut un rol atît de important în dezvoltarea relaţiilor dintre Turcia şi Uniunea Sovietică, rog Excelenţa Voastră să primească felicitările mele cordiale şi urări sincere de fericire şi sănătate dv. personal, precum şi de înflorire poporului turc.

K. VOROŞILOV
Preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Moscova, Kremlin
15 martie 1956"

„Excelenţei sale
Domnului mareşal K. Voroşilov,
Preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al Uniunii Sovietice
Moscova

Mulţumesc Excelenţei Voastre pentru mesajul pe care aţi binevoit să mi-l adresaţi cu prilejul aniversării tratatului din 16 martie 1921, existînd între cele două ţări ale noastre, şi trimit Excelenţei Voastre cele mai bune urări ale mele de sănătate şi înflorire popoarelor Uniunii Sovietice.

Preşedintele Republicii Turce
GELAL BAYAR"

Perspectivele stabilirii unui acord în problemele internaţionale importante

Răspunsurile lui Moshe Pjade

BELGRAD 19 (Agerpres). — Agenţia Taniug a transmis răspunsul lui Moshe Pjade preşedintele Scupşcinei Populare Federative a Iugoslaviei la întrebările puse de corespondenţii ai radiodifuziunii poloneze în legătură cu perspectivele stabilirii unui acord în problemele internaţionale cele mai importante.

Răspunzînd unei întrebări în legătură cu posibilitatea stabilirii unui acord în problema dezarmării şi a interzicerii armei atomice, Pjade a spus: „consider că un acord între marile puteri atît în problema dezarmării cît şi în problema interzicerii armelor de exterminare în masă este aplicabil şi posibil. Un astfel de acord este chiar indispensabil". El şi-a exprimat convingerea că „paşi la realizarea unui acord este posibil în orice caz este de dorit să se ajungă la încheierea unor acorduri parţiale în problema experienţei cu arme termo-nucleare. Consider că există condiţiile pentru a face posibilă încheierea unui acord cu privire la interzicerea acestor experienţe".

In continuare Moshe Pjade a arătat că un acord în problema dezarmării nu numai că ar aduce cea mai considerabilă reglementare a altor probleme internaţionale, inclusiv problema securităţii colective, dar în acelaşi timp ar constitui o garanţie a reglementării lor paşnice.

Problema dezarmării este de asemenea în atenţia presei iugoslave. Ziarul „Borba" publică un editorial consacrat deschiderii lucrărilor subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare care s-a început la 19 martie la Londra. Ziarul scrie că o înţelegere între marile puteri constituie un factor hotărîtor în cadrul procesului dezarmării. In acelaşi timp şi puterile mici şi mijlocii au posibilitatea de a deveni factori influenţi făcînd astfel ca îmbunătăţirea situaţiei internaţionale să dea rezultate.

Un mesaj special al lui Eisenhower

WASHINGTON 19 (Agerpres). Preşedintele Eisenhower a adresat Congresului un mesaj special în care cere să se aloce în viitorul an bugetar (care va începe la 1 iulie, suma de 4950 milioane de dolari pentru operaţiunile S.U.A. din străinătate) aşanumitul „program de ajutorare". Din această sumă, 2950 de milioane de dolari sînt destinaţi înarmării aliaţilor şi partenerilor S.U.A. („ajutorul militar"), dintre care 1640 de milioane dolari pentru ţările Asiei, Orientului Mijlociu şi Africii.

„Cambodgia refuză categoric să adere la S. E. A. T. O."

Interviul lui Norodom Sianuk

MOSCOVA 19 (Agerpres). — Sub titlul „Promovăm o politică de strictă şi absolută neutralitate", ziarul „Pravda" publică interviul acordat corespondentului său special, de către Norodom Sianuk, primul ministru al Cambodgiei, care a declarat printre altele:

Promovăm o politică de strictă şi absolută neutralitate. Sîntem pentru relaţii prieteneşti cu toate ţările. Nu vrem să participăm la nici un bloc. De exemplu, Cambodgia refuză categoric să adere la S.E.A.T.O. Americanii au fost nevoiţi să accepte acest lucru, în acelaşi timp ei afirmă însă că noi ne aflăm sub „protecţia" S.E.A.T.O. Dar, noi nu vrem să fim sub această „protecţie", deoarece nu ne ameninţă nimeni. Vrem să trăim în pace.

Cînd unii, cărora nu le place neutralitatea noastră, mă întreabă de ce Cambodgia promovează o neutralitate strictă, le răspund că nu eu personal am ales această politică — aceasta este dorinţa generală a întregului popor.

Expunînd în continuare politica guvernului regal al Cambodgiei, Norodom Sianuk a subliniat că el ar dori reglementarea relaţiilor cu vecinii săi, în special cu Vietnamul de sud şi cu Tailanda.

Primul ministru a vorbit cu multă însufleţire despre recenta sa călătorie în Republica Populară Chineză.

In încheierea interviului, primul ministru s-a ocupat de problema perspectivelor relaţiilor dintre Cambodgia, pe de o parte, şi Uniunea Sovietică şi ţările de democraţie populară, pe de altă parte.

Noi, a subliniat Norodom Sianuk, vrem stabilirea de relaţii diplomatice normale cu U.R.S.S. şi ţările de democraţie populară după care se va putea trece la stabilirea de relaţii comerciale pe bază de egalitate în drepturi şi avantaje reciproce şi la schimburi culturale.

Cuvîntarea televizată a ambasadorului Angliei la Moscova

MOSCOVA 19 (Agerpres). — TASS transmite: In seara zilei de 19 martie, Sir William Hayter, ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al Marii Britanii în U.R.S.S., a rostit o cuvîntare la postul de televiziune din Moscova. In cuvîntarea sa ambasadorul a spus:

Mulţumesc foarte mult Direcţiei Televiziunii din Moscova pentru invitaţia de a vă vorbi astă seară în legătură cu călătoria pe care o vor face luna viitoare în Anglia dl. Bulganin şi dl. Hruşciov.

Aş dori să pot exprima în limba rusă tot ceea ce aş vrea să spun astăzi dar deşi am studiat limba dumneavoastră nu sînt pe deplin convins că mi-am însuşit-o destul de bine şi de aceea, cu permisiunea d-voastră, voi vorbi prin intermediul unui translator.

Apropiata vizită a d-lui Bulganin şi d-lui Hruşciov este aşteptată cu un uriaş interes în ţara mea. Programul vizitei lor a fost astfel elaborat încît să existe timp pentru organizarea de convorbiri serioase între conducătorii sovietici şi guvernul majestăţii sale.

Sînt suficiente subiecte care trebuie discutate. Ar fi însă zadarnic să închidem ochii asupra faptului că în multe probleme punctele de vedere ale guvernelor noastre nu coincid. Dar discutarea cu seriozitate ar putea contribui la rezolvarea acestor probleme. Acest lucru este cu atît mai îmbucurător cu cît în numeroase probleme de acest fel între noi există un dezacord mai curînd în ce priveşte metodele decît scopurile. Cele două guverne de pildă sînt convinse de necesitatea dezarmării. Diferă doar punctele lor de vedere în ceea ce priveşte căile care duc la rezolvarea problemei respective. Cele două guverne năzuiesc spre slăbirea încordării în relaţiile internaţionale. Dar ele au puncte de vedere diferite asupra a ceea ce ar trebui să se facă şi ceea ce n-ar trebui să se facă în această privinţă.

In sfîrşit guvernul englez şi poporul nostru ca şi guvernul sovietic şi poporul sovietic sînt convinşi că asigurarea păcii corespunde năzuinţelor întregii omeniri. In această privinţă noi nu avem nici un fel de divergenţe.

Apropiata vizită este justificată chiar dacă n-ar face decît să aducă o contribuţie la realizarea acestor scopuri. Totodată noi nutrim speranţa că în afară de aceste convorbiri, conducătorilor sovietici le va rămîne destul timp pentru a cunoaşte într-o oarecare măsură ţara noastră. Noi am vrea să le arătăm cît mai multe dintre realizările, atît din trecut cît şi din prezent, ale poporului englez.

Noi sperăm şi ştim de asemenea că ei nu vor fi singurii oaspeţi sovietici în ţara noastră. Schimbul de delegaţii tehnice, de delegaţii de reprezentanţi ai diferitelor oraşe, al sindicatelor şi ai altor organizaţii s-a lărgit considerabil în ultima vreme între ţările noastre. N-a trecut prea mult decînd Uniunea Sovietică a fost vizitată de o delegaţie parlamentară engleză. In iulie anul curent Anglia va fi vizitată de o delegaţie a Sovietului Suprem al U.R.S.S. In afară de aceasta însă, sperăm că vor avea loc nu numai călătorii ale unor delegaţii organizate, ci şi călătorii ale unor simpli cetăţeni ai celor două ţări.

In 1954, ultimul an pentru care dispunem de date oficiale, Anglia a fost vizitată de aproximativ un milion de turişti. Printre ei erau mult prea puţini cetăţeni sovietici şi mult prea puţini cetăţeni britanici au vizitat Uniunea Sovietică. Trebuie să căutăm să îndreptăm această situaţie.

Am vrea ca englezii să călătorească tot atît de liber şi de des în Uniunea Sovietică cum călătoresc în Franţa şi în Italia, şi am vrea să salutăm în Anglia tot atîţi cetăţeni sovietici cîţi americani şi indieni. Prin aceasta, ne-am cunoaşte şi ne-am înţelege mai bine unul pe celălalt.

Fiecare din noi consideră că sistemul său şi modul său de viaţă este mai bun. Noi ajungem însă la această concluzie fără a vedea cu proprii noştri ochi modul de viaţă al celorlalţi. Tocmai aceasta trebuie să îndreptăm. Totodată, atîta timp cît lipseşte un contact direct, schimbul în domeniul culturii poate fi deosebit de preţios. Un asemenea schimb a crescut considerabil în ultima vreme între cele două ţări ale noastre.

Noi, englezii, am fost profund mişcaţi de primirea caldă făcută grupului de actori englezi care v-au prezentat anul trecut piesa „Hamlet". Muzicienii dvs. printre alţii David Oistrach, au evoluat recent cu deosebit succes la Londra. Acum am căzut de acord în principiu asupra unui schimb de trupe de balet în toamna acestui an. Trupa de balet a Teatrului Mare va prezenta cele mai bune spectacole din repertoriul său la Teatrul Regal de Operă şi balet de la Londra, iar trupa Sadlers Walles şi trupa de balet a operei Regale vor prezenta spectacolele lor la Moscova.

Aceasta este de altfel una din manifestările întrecerii paşnice pe care o aprobăm cu toţii. Sper de asemenea să putem lărgi legăturile culturale şi în alte domenii.

Aş vrea de pildă ca atît cititorii englezi, cît şi cei sovietici, să cunoască mai bine literatura contemporană a celor două ţări ale noastre. Dickens este un clasic mare, popular şi care se bucură de profundă stimă în ţara mea. El este însă tot atît de departe de contemporanitatea engleză pe cît Dostoievski este departe de realitatea sovietică.

In ţara noastră există mulţi scriitori contemporani înzestraţi care rămîn cu totul necunoscuţi în Uniunea Sovietică, la fel cum există mulţi autori sovietici care nu sînt în întregime apreciaţi la noi. Am vrea să sperăm că asemenea relaţii se vor lărgi şi, în legătură cu aceasta, sper că vizita d-lui Bulganin şi a d-lui Hruşciov în Anglia va pune baza unei ere noi şi mai bune în relaţiile dintre cele două ţări ale noastre.

Sub paza poliţiei

Poliţia din Rio de Janeiro a atacat o adunare a muncitorilor din transporturile urbane ce se aflau în grevă, 700 de grevişti au fost arestaţi.

Fotografia noastră înfăţişează un tînăr muncitor care e silit să-şi rela lucrul sub paza poliţiei.

Acord romîno-indian

DELHI 19 (Agerpres). — La 19 martie a fost semnat la Delhi un acord în sumă de 4.550.000 de rupii potrivit căruia Republica Populară Romînă va livra Indiei o instalaţie de foraj. Un grup de tehnicieni romîni va instrui tehnicieni indieni timp de 6 luni în vederea deservirii acestei instalaţii.

R.P.R. va livra de asemenea Indiei unelte, accesorii şi piese de schimb pentru întreţinerea instalaţiei de foraj.

Montarea instalaţiei se va face fără plată de către tehnicieni romîni şi va fi folosită în regiunea Jwalamukhi din Pundjab.

Franţa a proclamat independenţa Tunisiei

PARIS 18 (Agerpres). — După cum anunţă agenţia France Presse, tratativele franco-tunisiene de la Paris, care fuseseră întrerupte la 17 martie din cauza divergenţelor, au fost reluate şi încheiate prin elaborarea de comun acord a unui protocol.

Ministrul Afacerilor Externe al Franţei a anunţat în mod oficial în seara zilei de 17 martie că „s-a realizat un acord definitiv franco-tunisian care proclamă independenţa Tunisiei şi interdependenţa sa cu Franţa".

TELEGRAMA

Preşedintelui Consiliului Mondial al Păcii FREDERIC JOLIOT-CURIE

35 rue de Clichy
Paris

Mişcarea pentru pace din Republica Populară Romînă vă exprimă cele mai sincere condoleanţe pentru pierderea marii fiice a poporului francez — eminenta savantă şi devotata luptătoare pentru pace Irène Joliot-Curie.

In inima poporului romîn va rămîne neştearsă amintirea Irènei Joliot-Curie, care şi-a consacrat toată viaţa luptei pentru pace şi progres social.

COMITETUL NAŢIONAL PENTRU APĂRAREA PĂCII DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÎNĂ

Pe harta lumii — LIBIA

Regatul unit al Libiei, constituit în decembrie 1951 în urma proclamării independenţei fostei colonii italiene Libia, se află situat în nordul Africii. El se întinde pe o mare suprafaţă de 1.760.000 km. p. La nord, coastele Libiei sînt scăldate de Marea Mediterană; la est, Libia se mărgineşte cu Egiptul şi Sudanul; la vest, cu Tunisia şi Algeria; la sud-vest, cu Africa Franceză de vest, iar la sud, cu Africa Ecuatorială Franceză.

Populaţia Libiei, alcătuită în majoritate din arabi şi berberi depăşeşte cu puţin un milion de locuitori. Principalele centre locuite ale ţării sînt situate în limitele unei înguste fîşii de pe litoral, acoperită cu o bogată vegetaţie mediteraniană. In interiorul ţării se întinde pe sute de kilometri pustiul Sahara.

Sub aspect economic, Libia este o ţară agricolă înapoiată. Baza economiei o formează agricultura şi creşterea transhumantă a vitelor. Cu toate acestea, datorită poziţiei sale strategice, Libia a fost un măr al discordiei pentru puterile imperialiste.

Timp de patru veacuri pămîntul Libiei a gemut sub cisma cotropitorilor turci, pentru ca la începutul secolului XX locul acestora să-l ia colonialiştii italieni. In urma celui de-al doilea război mondial, Libia a ajuns sub ocupaţia trupelor engleze, franceze şi americane. Această îndelungată dominaţie străină a adus numai mizerie şi privaţiuni populaţiei din Libia. In august 1953, la o şedinţă a Consiliului economic şi social al O.N.U., reprezentantul Libiei a recunoscut că în ţara sa populaţia are cel mai scăzut nivel de trai din lume şi că aproximativ 90 la sută din populaţia ţării este analfabetă. Chiar în cele mai mari oraşe ale Libiei — Tripoli, Bengazi sau Tobruk nu puţini sînt locuitorii care nici nu ştiu ce înseamnă asistenţa socială şi n-au văzut în viaţa lor un medic.

De-a lungul anilor, populaţia înrobită şi-a manifestat adesea ura împotriva asupritorilor. Şi tot mai mult a crescut numărul acelora care cu hotărîre au revendicat dreptul la independenţă.

După terminarea celui de-al doilea război mondial mişcarea de eliberare naţională din Libia a cuprins cele mai largi mase populare — clasa muncitoare, intelectualitatea, meseriaşii, ţărănimea şi reprezentanţi ai triburilor nomade. Au apărut diferite organizaţii patriotice pe baza cărora a luat fiinţă partidul „Congresul naţional libanez" — partid care a stat în fruntea luptei împotriva colonialismului.

Proclamarea Libiei ca stat independent, la 24 decembrie 1951, nu a schimbat situaţia grea a poporului libian dat fiind caracterul formal al acestui act. La alegerile din februarie 1952 pentru Camera reprezentanţilor a primului parlament al noului regat — alegeri organizate de autorităţile britanice în scopul formării unui organ „reprezentativ" — au participat doar 400.000 alegători — bărbaţi de la 21 de ani în sus; femeile şi tineretul nu au acest drept.

Organul legislativ al Libiei îl constituie un parlament cu două camere, iar cîrmuitorul oficial al ţării este un rege. Fiecare din cele trei provincii — Tripolitania, Cirenaica şi Fezzan — care alcătuiesc acest regat, sînt conduse de organe locale ale puterii.

Principalul reazim al dominaţiei străine în Libia îl constituie trupele străine rămase acolo şi după proclamarea independenţei ţării. In ultimii ani ai celui de-al doilea război mondial şi în perioada postbelică, principala putere ocupantă a fost Anglia. Trupele franceze jucau un rol secundar, iar cele americane, controlau baza de aviaţie militară Wilus Field din apropiere de Mellaha.

După proclamarea independenţei, raportul de forţe dintre imperialişti a început să se schimbe. La sfîrşitul anului 1952, Statele Unite, nemulţumindu-se numai cu baza militară de aviaţie, a propus guvernului libian un proiect de acord care prevedea crearea de noi baze militare în Libia, în schimbul sumei de 10 miliarde dolari şi a unor „cadouri" sub formă de armament. Ştirea a provocat alarmă la

Londra. Anglia a propus la rîndul ei Libiei încheierea unui tratat de „prietenie şi alianţă". Tratatul prin care Anglia făgăduieşte Libiei „ajutor" financiar şi militar a fost semnat la Londra la 30 iulie 1953. Ca urmare a presiunilor Statelor Unite, la 9 septembrie 1954 la Bengazi se semnează un acord militar între Libia şi S.U.A.

Poporul libian şi odată cu el toate popoarele arabe, care duc o luptă activă împotriva imperialiştilor, pentru eliberarea lor naţională, a primit cu multă nelinişte ştirile despre participarea Libiei la tratate care îngrădesc suveranitatea şi independenţa ţării.

Spre deosebire de atitudinea statelor imperialiste faţă de Libia, U.R.S.S. a manifestat în permanenţă sentimente de dragoste şi solidaritate cu aspiraţiile naţionale ale popoarelor Libiei. La baza acestor sentimente stă politica externă a Uniunii Sovietice de respectare a independenţei şi suveranităţii de stat, de colaborare şi sprijin reciproc între state — fie ele mici sau mari.

Nu odată, în cadrul sesiunilor O.N.U. ca şi în alte prilejuri, Uniunea Sovietică s-a pronunţat pentru acordarea independenţei şi suveranităţii Libiei, venind astfel în sprijinul forţelor înaintate ale acestei ţări. La 25 septembrie 1955, între Uniunea Sovietică şi Libia, au fost stabilite relaţii diplomatice şi s-a făcut schimb de ambasadori. Acest eveniment a fost salutat cu bucurie de popoarele ambelor ţări, de toţi cei ce militează pentru pace şi colaborare între popoare. Popoarele Libiei doresc din inimă pacea şi luptă tot mai activ pentru triumful ei, pentru o viaţă mai bună. Conducătorii Libiei nu pot ignora aspiraţiile poporului, ale forţelor înaintate care astăzi se afirmă tot mai mult în viaţa socială şi politică a ţării. Luînd cuvîntul în şedinţa parlamentului, regele Irdis a declarat în ianuarie anul acesta că Libia doreşte să promoveze o politică de neutralitate, să nu adere la nici un fel de pacte şi alianţe şi să respecte obligaţiile internaţionale asumate. Acestea fac parte şi din dorinţele maselor populare din Libia, din ţelurile luptei lor. Totodată forţele patriotice din Libia nu slăbesc lupta lor pentru dobîndirea unei depline suveranităţi, pentru o adevărată independenţă naţională.

C. MACOVEI

In 24 de ore

MOSCOVA — La 19 martie V. M. Molotov, prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri şi ministru al Afacerilor Externe al U.R.S.S., l-a primit pe mareşalul Ciu De, vicepreşedintele Republicii Populare Chineze.

BELGRAD. — La 17 martie s-au încheiat la Belgrad tratativele polono-iugoslave cu privire la datoriile şi pretenţiile reciproce în domeniul transporturilor feroviare. Direcţiile căilor ferate ale celor două ţări au semnat un acord care reglementează aceste probleme.

TOKIO — Agenţia United Press anunţă că la 18 martie, secretarul Departamentului de Stat al S.U.A., John Foster Dulles, a sosit la Tokio. Japonia este ultima etapă a turneului pe care Dulles l-a întreprins în Extremul Orient după încheierea conferinţei Consiliului S.E.A.T.O. de la Caraci.

MOSCOVA. — La 17 martie şi-a încheiat lucrările cea de a patra plenară a C.C.S. din Uniunea Sovietică consacrată rezultatelor Congresului al XX-lea al P.C.U.S. şi sarcinilor sindicatelor.

BONN. — Recent a avut loc la Wimpfen (R. F. Germană) o şedinţă a conducerii lărgite a Partidului liber-democrat din R.F. Germană, prezidată de liderul partidului, T. Dehler. Presa anunţă că la şedinţă a fost adoptată o rezoluţie care anunţă ruptura definitivă dintre partidul liber-democrat şi coaliţia guvernamentală de la Bonn.

MOSCOVA. — La 17 martie, A. P. Volkov, preşedintele Sovietului Uniunii al Sovietului Suprem al U.R.S.S. şi V. T. Laţis, preşedintele Sovietului Naţionalităţilor al Sovietului Suprem al U.R.S.S., au primit delegaţia Adunării Naţionale a R. Cehoslovace

COLOMBO. — După cum se anunţă din capitala Ceylonului, la începutul lunii aprilie în Ceylon vor avea loc alegeri parlamentare.

Vizite ale delegaţiei de femei sovietice

Sîmbătă dimineaţa Liubov Timofeevna Kosmodemianskaia, membră a delegaţiei de femei sovietice care ne vizitează ţara, s-a întîlnit cu elevii şcolii de cadre a C.C. al U.T.M.

Cu acest prilej, mama eroilor Uniunii Sovietice, Zoia şi Şura, a vorbit despre însemnătatea muncii pe care instructorii de pionieri şi ai organizaţiilor de U.T.M. trebuie să o desfăşoare în vederea educării în spirit comunist a tinerei generaţii.

In cursul zilei de sîmbătă A. G. Tukanova, locţiitor al ministrului Culturii din R.S.F.S. Rusă şi S. S. Ghilevskaia, membră a Comitetului Antifascist al femeilor sovietice, membre ale delegaţiei femeilor sovietice care se află în ţara noastră au făcut o vizită la Teatrul Municipal.

Delegaţia de femei sovietice care se află în ţara noastră a făcut duminică dimineaţa o vizită la Comitetul Femeilor Democrate din R.P.R.

INFORMAŢII

Printr-un Decret al Prezidiului Marii Adunări Naţionale, tov. Dalea Mihai a fost eliberat din funcţia de ministru al Colectărilor, primind alte însărcinări.

Printr-un alt Decret al Prezidiului Marii Adunări Naţionale, tov. Doncea Constantin a fost numit în funcţia de ministru al Colectărilor.

★

Duminică seara a avut loc în sala Operei Romîne de Stat din Cluj un spectacol cu opera „Faust" de Gounod cu concursul lui Drago Bernardici, solist al Teatrului de Operă din Zagreb, care a interpretat rolul lui Mefisto.

In seara zilei de luni, pe aceeaşi scenă s-a prezentat opera „Trubadurul" de Verdi, în care Nadia Puttar, solistă a Teatrului de Operă din Zagreb a interpretat rolul Azucena.

Ambele spectacole s-au bucurat de mult succes.

★

Luni seara a avut loc la Teatrul de Stat de Operetă o festivitate cu prilejul împlinirii a 5 ani de activitate a teatrului.

(Agerpres)

Spectacolele de azi

Patria, V. Alecsandri, I. C. Frimu, Infrăţirea între popoare: Serenada străzii; **Magheru, Elena Pavel, 1 Mai:** Trei starturi; **Republica, Filimon Sîrbu, Bucureşti:** Bel Ami; **Lumina, 8 Martie:** Reprezentaţie de gală; **Central, Arta, Olga Bancic:** La marginea oraşului; **Victoria:** Jan Hus; **Maxim Gorki:** Insula Sahalin; **Timpuri Noi, Vasile Roaită:** O călătorie în epoca preistorică; **Alexandru Popov, Alexandru Sahia, Mioriţa:** Drum periculos; **Griviţa:** Tăunul; **Cultural:** Insula fără nume; **Unirea, Ilie Pintilie, Popular:** Vagabondul (seria a II-a), La noi, la Todireşti; **Constantin David:** Alarmă în munţi, Şurubul lui Marinică; **Flacăra:** Accidentul; **T. Vladimirescu, Volga, N. Bălcescu:** Matrozul Cijik; **Carpaţi:** Poveste neterminată; **Munca:** La revedere, domnule Grock; **Moşilor:** Scăpat din ghearele demonului; **23 August:** Vagabondul (seria I-a); **M. Eminescu:** O noapte pe Mont Blanc; **8 Mai:** Stele pe aripi, Pagini din lupta partidului; **Rahova:** Căi albastre; **Aurel Vlaicu:** Brutarul din Valorgue; **Coşbuc:** Star fără voie; **Donca Simo, Libertăţii:** Furtuna echinocţiului.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secţia scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".
STAS — 3452 — 52